

0019
BIBLIOTEKA MINISTERSTWA SPRAWIEDLI.

0019
DZIENNIK URZĘDOWY
MINISTERSTWA SPRAWIEDLIWOŚCI.

WARSZAWA.

№ 5—6.

30 czerwca 1920.

DZIAŁ URZĘDOWY.

15.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Sprawiedliwości w przedmiocie wyłączenia m. Wołomina z właściwości sądu pokoju w Radzyminie i włączenia go do właściwości sądu pokoju w Tłuszczu w okręgu sądu okręgowego w Warszawie.

Na mocy art. 3 dekretu z dnia 7 lutego 1919 r. w przedmiocie dyzlokacji sądów (Dziennik Praw № 14 poz. 170) postanawiam:

z dniem 1-go czerwca r. b. wyłączyć m. Wołomin z właściwości sądu pokoju w Radzyminie i włączyć do właściwości sądu pokoju w Tłuszczu w okręgu sądu okręgowego w Warszawie.

Warszawa, dn. 5 maja 1920 r.

Minister Sprawiedliwości:
Jan Hebdzyński

16.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Sprawiedliwości w przedmiocie podziału rewiru śledczego Pułtusko-Makowskiego na dwa rewiry śledcze Pułtuski i Makowski w okręgu sądu okręgowego w Mławie.

Na mocy art. 3 Dekretu z dnia 7 lutego 1919 r. w przedmiocie dyzlokacji sądów (Dziennik Praw № 14 poz. 170) postanawiam:

z dniem 1 sierpnia 1920 r. rewir śledczy Pułtusko-Makowski podzielić na dwa rewiry śledcze: Pułtuski na powiat Pułtuski z siedzibą sędziego w Pułtusku i Makowski na powiat Makowski z siedzibą sędziego w Makowie w okręgu sądu okręgowego w Mławie.

Warszawa, dn. 28 czerwca 1920 r.

Kierownik Ministerstwa Sprawiedliwości:

Dr. J. Morawski

17.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Sprawiedliwości w przedmiocie utworzenia drugiego sądu pokoju w Kaliszu i nowego podziału terytorjum pomiędzy dwa sądy.

Na mocy art. 3 dekretu z dnia 7 lutego 1919 r. w przedmiocie dyzlokacji sądów (Dziennik Praw № 14 poz. 170) postanawiam:

z dniem 15 czerwca 1920 r. utworzyć drugi sąd pokoju w Kaliszu, oraz przeprowadzić podział terytorjum, dotychczasowego sądu pomiędzy dwa sądy:

- 1) właściwość sądu pokoju okręgu I-go m. Kalisza stanowić będzie połowa miasta Kalisza, położona po lewej stronie głównego koryta rzeki Proсны,
- 2) właściwość sądu pokoju okręgu II-go m. Kalisza — pozostała część miasta po prawej stronie tejże rzeki.

Warszawa, dn. 15 maja 1920 r.

Minister Sprawiedliwości:

Jan Hebdzyński

18.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Sprawiedliwości w przedmiocie podziału rewiru śledczego powiatu Pińczowskiego w okręgu sądu okręgowego w Kielcach na dwa rewiry śledcze.

Na mocy art. 3 dekretu z dnia 7 lutego 1920 r. w przedmiocie dyzlokacji sądów (Dziennik Praw № 14 poz. 170) postanawiam:

z dniem 15-go czerwca 1920 r. podzielić rewir śledczy powiatu Pińczowskiego w okręgu sądu okręgowego w Kielcach na dwa rewiry śledcze:

I rewir, obejmujący m. Pińczów i Wiślicę, gm. Pińczów, Chroberz, Kliszów, Czarnocin, Bejsce, Chotel, Zagość, Złota, Opatowiec, Czarkowy,

II rewir: m. Działoszyce, osadę Skalbmierz gm.: Góry, Boszczynek, Sancygniów, Topola, Kościelec, Nagorzany, Kazimierza Wielka, Dobiesławice, Filipowice, Drożejowice z siedzibami sędziów śledczych w Pińczowie.

Warszawa, dn. 15 maja 1920 r.

Minister Sprawiedliwości:

Jan Hebdzyński

19.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Sprawiedliwości w przedmiocie podziału rewiru śledczego Konińsko-Słupeckiego w okręgu sądu okręgowego w Kaliszu na dwa rewiry: Koniński i Słupecki.

Na mocy art. 3 dekretu z dn. 7 lutego 1919 r. w przedmiocie dyzlokacji sądów (Dziennik Praw № 14 poz. 170) postanawiam:

z dn. 25 czerwca 1920 r. podzielić rewir śledczy Konińsko-Słupecki w okręgu sądu okręgowego w Kaliszu na dwa rewiry: Koniński na powiat Koniński, z siedzibą sędziego w Koninie, Słupecki na powiat Słupecki z siedzibą sędziego w Słupcy.

Warszawa, dn. 18 maja 1920 r.

Minister Sprawiedliwości:

w z. Morawski

20.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Sprawiedliwości w przedmiocie skasowania sądu pokoju okręgu wiejskiego w Sejnach w okręgu sądu okręgowego w Suwałkach przez włączenie jego terytorjum do właściwości sądu pokoju miasta Sejn.

Na mocy art. 3 dekretu z dn. 7 lutego 1919 r. w przedmiocie dyzlokacji sądów (Dziennik Praw № 14 poz. 170) postanawiam:

z dniem 1 lipca 1920 r. skasować wiejski sąd pokoju w Sejnach przez włączenie jego terytorjum do właściwości miejskiego sądu pokoju w Sejnach, w okręgu sądu okręgowego w Suwałkach i nadać powyższemu sądowi nazwę „Sąd pokoju w Sejnach”.

Warszawa, dn. 29 maja 1920 r.

Minister Sprawiedliwości:
Jan Hebdzyński

21.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Sprawiedliwości w przedmiocie skasowania sądu pokoju wiejskiego w Suwałkach i zmiany właściwości terytorjalnej sądów pokoju w Suwałkach.

Na mocy art. 3 dekretu z dn. 7 lutego 1919 r. w przedmiocie dyzlokacji sądów (Dziennik Praw № 14 poz. 170) postanawiam:

z dniem 1 lipca 1920 r. skasować sąd pokoju okręgu wiejskiego w Suwałkach i zmienić właściwość terytorjalną sądów pokoju miasta Suwałk:

- 1) właściwość sądu pokoju okręgu I-go miasta Suwałk stanowić będzie miasto, z wyłączeniem terytorjum, położonego poza obrębem linii: most kolejowy na rzece Czarnej Hańczy, — rzeka Czarna Hańcza, kanał — ulica kolejowa, dworzec kolejowy, plant kolejowy od dworca do mostu żelaznego kolejowego na rzece Czarnej Hańczy;
- 2) właściwość sądu pokoju okręgu II-go miasta Suwałk, stanowić będzie terytorjum miasta Suwałk, położone poza obrębem wyżej wymienionych granic, oraz gminy: Kuków, Huta, Koniecbór i Jeleńewo.

Warszawa, dn. 29 maja 1920 r.

Minister Sprawiedliwości:
Jan Hebdzyński

22.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Sprawiedliwości w przedmiocie przeniesienia siedziby sądu pokoju z Lipin do Brzezin w okręgu sądu okręgowego w Łodzi.

Na mocy art. 3-go dekretu z dn. 7 lutego 1919 r. w przedmiocie dyzlokacji sądów (Dziennik Praw № 14 poz. 170) postanawiam:

z dn. 25 sierpnia 1920 r. przenieść siedzibę sądu pokoju z Lipin do Brzezin w okr. sądu okręgowego w Łodzi i nadać sądowi nazwę „Sąd pokoju wiejski w Brzezinach”.

Warszawa, dn. 9 czerwca 1920 r.

Minister Sprawiedliwości:
Jan Hebdzyński

OKÓLNIK № 253

Panom Prezesom Sądu Najwyższego, sądów apelacyjnych w Warszawie, Lublinie, Krakowie i Lwowie, sądów okręgowych w wymienionych okręgach apelacyjnych oraz Panom Prokuratorom przy tych sądach w przedmiocie

zaprowadzenia oszczędności przy dokonywaniu budowli, remontu i urządzeń gmachów państwowych.

Do wiadomości i zastosowania podane zostaje następujące pismo Ministerstwa Skarbu:

MINISTERSTWO SKARBU
№ 359/Pr.

Warszawa, d. 11 marca 1920 r.

Wobec tego, że roboty budowlane po ostatnim strajku bardzo silnie podrożęją, zwracam się do Pana Ministra z tem, by konieczne zwiększenie wydatków na budowę choć częściowo odbić oszczędnością konieczną na typie nowych budowli i rodzaju przebudówek i remontu.

W planowaniu czy nowych robót, czy też remontów należy trzymać się jaknajdalej posuniętej oszczędności i prostoty urządzeń i zewnętrznego wyglądu, pamiętając, że przyjdzie czas, gdy Polskę stać będzie na okazałość i wygodę, ale dziś ten czas wcale nie istnieje. Dziś jest okres walki o byt Państwa Polskiego, w którym zależy bardzo na tem, aby nie czynić dziś tego, co może być zrobione jutro.

Tak samo jak przy remontach i budowlach, tak samo i przy umeblowaniu należy unikać wszelkich zbędnych ozdób i wystawności. Najprostsze stoły, a nie stylowe meble są jedynie odpowiednie do chwili dzisiejszej. Meble ozdobne powinniśmy wy-

wozić z kraju, by sprowadzać do kraju zboże, mąkę, tłuszcze, lokomotywy i traktory.

Przykład prostoty i skromności powinien być dawany zgóry.

Minister Skarbu:

W. Grabski

Warszawa, dn. 31 marca 1920 r.

Minister Sprawiedliwości:

w z. *dr. Jan Morawski*

OKÓLNIK № 259

do Panów Prezesów sądów okręgowych w okręgu sądu apelacyjnego warszawskiego

w przedmiocie

zawiadamiania przez notariuszy władz samorządowych o aktach, podlegających opłatom na rzecz miast i gmin.

W okólniku № 19 Ministerstwo wyjaśniło, że rozporządzenie G. W. W. z dn. 19 lipca 1916 r. (Dz. rozp. № 40 poz. 126) częściowo ograniczyło stosowanie prawa z dn. 11 grudnia 1870 r. uchylając pobieranie opłat na rzecz miast i gmin:

- 1) od aktów wniesienia nieruchomości na kapitał zakładowy towarzystw akcyjnych lub komandytowych, opartych na akcjach (poz. 10 lit. c 1 taryfy) i
- 2) od umów kupna i przymusowych licytacji sądowych, dotyczących nieruchomości (poz. 11 lit. a 1 taryfy).

W następstwie nowe rozporządzenie Gen.-Gubernatora Warszawskiego z dn. 10 grudnia 1917 (Dz. Rozp. № 101, poz. 435) uchyliło to ograniczenie, nie przywracając jednak mocy obowiązującej danych przepisów rosyjskich, lecz udzielając gminom miejskim i powiatowym związkom komunalnym prawa pobierania na rzecz swoją dodatków do opłat stemplowych od powyższych dwóch kategorii aktów na zasadzie specjalnie przez nie wydanych ustaw podatkowych. Ten stan rzeczy został naogół utrwalony przez dekrety z dn. 7 lutego 1919 r. w przedmiocie skarbowości powiatowych związków komunalnych (Dz. Pr. № 14 poz. 150 i 151). Ponieważ w praktyce powstały liczne wątpliwości co do tego, kto ma pobierać omawiane opłaty na rzecz miast i gmin i podług jakiej stopy, Ministerstwo Sprawiedliwości wyjaśnia co następuje:

Zważywszy, że dekrety o skarbowości gmin miejskich i powiatowych związków komunalnych nie przywróciły mocy obowiązującej prawa z dn. 11 grudnia 1870 r. lecz tylko upoważniły gminy miejskie i powiatowe związki komunalne do pobierania na rzecz swoją dodatków do państwowego podatku od obrotu majątkami nieruchomymi na zasadzie uchwał specjalnych, zatwierdzanych przez władzę nadzorczą, że dodatki te w wysokości ustalonej przez poszczególne uchwały, mają być pobierane nie na rzecz gminy, w której obrębie akt się sporządza, lecz na rzecz tej, w której nieruchomości jest położona, i że pobieranie opłat powierzone zostało przez powołane dekrety wyłącznie powiatowym związkom komunalnym i gminom miejskim, Ministerstwo Sprawiedliwości wyjaśnia, że notariusze przy sporządzeniu aktów przewidzianych w poz. 10 c. 1 i 11 a. 1 taryfy stemplowej z dn. 19 lipca

1916 r. nie pobierają opłat na rzecz miast i gmin. Aby jednak ułatwić władzom samorządowym pobierania należnych im opłat, notariusze powinni o każdym z powyższych aktów zawiadamiać, w wypadkach dotyczących nieruchomości ziemskich oraz miejskich, położonych w miastach niewydzielonych z powiatów—właściwy wydział sejmiku powiatowego, w wypadkach zaś dotyczących nieruchomości miejskich, położonych w miastach wydzielonych z powiatów,—właściwy magistrat. W zawiadomieniu udzielić należy dokładnych danych co do samej nieruchomości, ceny zbycia, wysokości pobranego podatku stemplowego tudzież osób sprzedawcy i nabywcy i ich miejsca zamieszkania.

Powyższe wyjaśnienie zechcą Panowie Prezesi podać wszystkim notariuszom do wiadomości i zastosowania.

Warszawa, dn. 10 kwietnia 1920 r.

Minister Sprawiedliwości:

Jan Hebdzyski

OKÓLNIK № 260

do Panów Prezesów sądów okręgowych w okręgu sądu apelacyjnego lubelskiego

w przedmiocie

opłat na rzecz miast i gmin od aktów notarialnych oraz od protestów weksli i t. p.

Na mocy art. 262 i 265 ust. o not. tudzież prawa z dn. 11 grudnia 1870 r. (Dz. Pr. K. P. tom 71 str. 69) pobierane były na obszarze b. Królestwa Kongresowego jednolite opłaty od aktów notarialnych oraz od protestów weksli i t. p. na rzecz miast i gmin według miejsca sporządzenia aktu lub protestu. W okręgu sądu apelacyjnego w Warszawie wprowadziły w tej dziedzinie pewne zmiany rozporządzenia b. Generała Gubernatora Warszawskiego z dn. 19 lipca 1916 r. (Dz. Rozp. № 40 taryfa stemplowa poz. 10 c. 1 i 11 a 1) oraz z dn. 10 grudnia 1917 r. (Dz. Rozp. № 101 poz. 435). W okręgu atoli sądu apelacyjnego w Lublinie dawny stan rzeczy doznał zmiany dopiero od wejścia w życie dekretów z dn. 7 lutego 1919 r. o skarbowości gmin miejskich i o skarbowości powiatowych związków komunalnych (Dz. Pr. № 14 poz. 150 i 151). Dekrety te przejmując zasadę drugiego z wyżej wspomnianych rozporządzeń władzy okupacyjnej i rozszerzając ją na cały dawny zabór rosyjski, uchyliły częściowo stosowanie prawa z dn. 11 grudnia 1870 r., upoważniając samorządy miejskie i powiatowe do pobierania na rzecz swoją, na zasadzie specjalnych uchwał podatkowych i w ramach określonych przez ustawę, dodatków do podatku państwowego od aktów dotyczących obrotu dobrami nieruchomymi.

Ponieważ po zatwierdzeniu przez Ministra Spraw Wewnętrznych statutów podatkowych, uchwalonych na powyższej zasadzie przez poszczególne rady miejskie i sejmiki powiatowe, powstały w praktyce liczne wątpliwości co do obowiązku pobierania opłat na rzecz miast i gmin przez notariuszy, Ministerstwo Sprawiedliwości wyjaśnia co następuje:

Zważywszy, że dekrety o skarbowości gmin miejskich i powiatowych związków komunalnych nie przywróciły mocy obowiązującej prawa z dn. 11 grudnia 1870 r., lecz tylko upoważniły gminy miejskie i powiatowe związki komunalne do pobierania na rzecz swoją dodatków do państwowego po-

datku od obrotu majątkami nieruchomymi na zasadzie uchwał specjalnych, zatwierdzanych przez władzę nadzorczą, że dodatki te w wysokości ustalonej przez poszczególne uchwały, mają być pobierane nie na rzecz gminy, w której obrębie akt się sporządza, lecz na rzecz tej, w której nieruchomości jest położona, i że pobieranie opłat powierzone zostało przez powołane dekrety wyłącznie powiatowym związkom komunalnym i gminom wiejskim, Ministerstwo Sprawiedliwości wyjaśnia, że notariusze przy sporządzaniu wszelkich aktów zbycia nieruchomości nie pobierają opłat na rzecz miast i gmin. Aby jednak ułatwić władzom samorządowym pobieranie należnych im opłat, notariusze powinni o każdym z powyższych aktów zawiadamiać w wypadkach dotyczących nieruchomości ziemskich oraz miejskich, położonych w miastach niewydzielonych z powiatów — właściwy wydział sejmiku powiatowego, w wypadkach zaś, dotyczących nieruchomości miejskich położonych w miastach wydzielonych z powiatów, — właściwy magistrat. W zawiadomieniu udzielić należy dokładnych danych co do samej nieruchomości, ceny zbycia, wysokości pobranego podatku stemplowego tudzież osób sprzedawcy i nabywcy i ich miejsca zamieszkania.

Powyższe wyjaśnienie zechcą Panowie Prezesi podać wszystkim notariuszom do wiadomości i zastosowania.

Warszawa, dn. 10 kwietnia 1920 r.

Minister Sprawiedliwości:

Jan Hebdzyński

OKÓLNIK № 261

do Panów Prezesów Sądu Najwyższego, sądów apelacyjnych w Warszawie, Lublinie, Krakowie, Lwowie, sądów okręgowych w wymienionych okręgach apelacyjnych, oraz do Panów Prokuratorów przy tychże sądach

w przedmiocie

przetrzymywania korespondencji w Urzędzie Pocztowym.

Do wiadomości i zastosowania podane zostaje następujące pismo Urzędu Pocztowego w Warszawie.

URZĄD POCZTOWY

w Warszawie

Wydział Administracyjny

Dział Organizacyjny

№ 2916/227.

Warszawa, dn. 27 lutego 1920 r.

Celem uniknięcia przetrzymywania korespondencji z powodu braku w urzędzie pocztowym adresów urzędów i instytucji Państwowych uprasza się o zarządzenie aby:

1) wszystkie urzędy i instytucje Państwowe zawiadamiły Główny urząd pocztowy Warszawa I o swoim otwarciu, z podaniem adresu, jeśli tego dotąd nie uczyniły;

2) aby wzmiankowane urzędy w doniesieniach tych podały nazwiska upoważnionych do odbioru korespondencji i przesyłek zwykłych, poleconych i wartościowych;

3) aby w razie zmiany upoważnionego lub zwinięcia urzędu zawiadamiły o tem urząd tutejszy.

p. o. dyrektora (podpis).

Warszawa, dn. 20 kwietnia 1920 r.

Minister Sprawiedliwości:

w z. *dr. Jan Morawski*

OKÓLNIK № 262

do Panów Prezesów wszystkich sądów apelacyjnych i okręgowych oraz do Panów Prokuratorów przy tychże sądach

w przedmiocie

doręczania wezwań sądowych.

W sprawach cywilnych przeciwko Ministerstwu Spraw Wojskowych i przeciwko podległym mu urzędom doręczano wezwania sądowe niejednokrotnie tak późno, iż Ministerstwo Spraw Wojskowych nie zdążyło przelać ich Prokuratorji Generalnej, która jest powołana do prowadzenia tych spraw przed sądami. Dla uniknięcia tego w przyszłości Ministerstwo Sprawiedliwości w porozumieniu z Ministerstwem Spraw Wojskowych zarządza, by wszelkie wezwania sądowe w sprawach centralnych instytucji wojskowych były doręczane bez zwłoki i jedynie Oddziałowi VI Sztabu Ministerstwa Spraw Wojskowych w Warszawie, plac Saski 5 II p.

Warszawa, dn. 22 kwietnia 1920 r.

Minister Sprawiedliwości:

w z. *dr. Jan Morawski*

OKÓLNIK № 264

do Panów Prezesów wszystkich sądów apelacyjnych i okręgowych oraz do Panów Prokuratorów przy tychże sądach

w przedmiocie

wydawania aktów, archiwaliów i druków.

Na mocy dekretu o organizacji archiwów państwowych z dnia 7/II 1919 r. Dz. Pr. № 14 poz. 265 powzięta międzyministerjalna Rada archiwalna następującą uchwałę:

„Wydawanie aktów, archiwaliów i druków przez poszczególne zarządy polskie na żądanie władz poszczególnych państw rozbiorowych i wogóle sąsiadujących z Polską (w tej liczbie przedewszystkiem państw, powstałych na gruzach monarchji austriacko-węgierskiej), nie powinno mieć miejsca aż do ostatecznego załatwienia sprawy archiwalnej z państwem, żądającym wydania aktów, archiwaliów lub druków”.

Ministerstwo Sprawiedliwości zarządza, ażeby sądy i prokuratury do powyższej uchwały Rady archiwalnej ściśle się stosowały i dodaje, że o ile urzędy państw obcych zwrócą się o wydanie akt, należy sprawę przedstawić Ministerstwu Sprawiedliwości z odpowiednim sprawozdaniem.

Warszawa, dn. 1 maja 1920 r.

Minister Sprawiedliwości:
w z. *dr. Jan Morawski*

OKOLNIK № 265

do Panów Prezesów sądów apelacyjnych i Panów Prokuratorów przy tych sądach w przedmiocie aresztowania, skazania na karę pieniężną lub aresztu funkcjonarjuszy kolejowych.

Ministerstwo prosi Panów Prezesów i Prokuratorów o polecenie podwładnym sądom i urzędom, aby w wypadkach aresztowania, skazania na karę więzienia lub aresztu funkcjonarjuszy kolejowych, komunikowano niezwłocznie o tem właściwemu zarządowi kolei.

Warszawa, dnia 7 maja 1920 r.

Minister Sprawiedliwości:
Jan Hebdzyński

OKÓLNİK № 266

do Panów Prezesów sądów okręgowych w okręgach sądów apelacyjnych w Warszawie i Lublinie w przedmiocie pobierania podatku od przyrostu wartości nieruchomości.

Opierając się na przepisach dekretu o skarbowości powiatowych związków komunalnych (Dz. Pr. z r. 1919 Nr. 14 poz. 151), liczne sejmiki powiatowe i rady miejskie miast wydzielonych z powiatów uchwaliły statuty o podatku od przyrostu wartości nieruchomości i uzyskały dla nich zatwierdzenie Ministerstwa Spraw Wewnętrznych, poczem zarządy związków komunalnych zwróciły się bądź do Ministerstwa Sprawiedliwości, bądź bezpośrednio do panów Prezesów sądów okręgowych z prośbą o zarządzenie, aby notariusze i pisarze hipoteczni rozpoczęli wykonywanie wyznaczonych im przez statuty czynności związanych z poborem podatku. Ponieważ żądania te wywołały pewne wątpliwości ze względu na brak dostatecznego oparcia w ustawach obowiązujących i niejasność postanowień niektórych statutów, wielu Panów Prezesów zwróciło się w tej sprawie do Ministerstwa Sprawiedliwości o dyrektywy.

Ministerstwo, po zapoznaniu się z nadesłanymi mu statutami podatkowymi i po porozumieniu się z Ministerstwem Spraw Wewnętrznych, nie

chcąc utrudniać samorządom zdobywania dochodów ze źródeł przez nie przewidzianych, ustaliło tymczasowo, do chwili uregulowania tej sprawy przez mającą się wydać ogólną ustawę, następujący zakres obowiązków organów wymiaru sprawiedliwości w stosunku do poboru omawianego podatku.

Notariusze, urzędujący przy wydziałach hipotecznych powiatowych w tych powiatach oraz miastach wydzielonych z powiatów, które wprowadziły na swoim terenie podatek od przyrostu wartości nieruchomości na mocy statutów, należycie zatwierdzonych przez Ministra Spraw Wewnętrznych, będą przysyłać właściwemu wydziałowi sejmiku lub magistratowi w stałych odstępach czasu, a conajmniej raz na miesiąc, najpóźniej w piątym dniu następnego miesiąca, następujące dane, dotyczące sporządzonych przez nich w ubiegłym miesiącu aktów zbycia nieruchomości, położonych w granicach danego związku komunalnego: oznaczenie nieruchomości, imię i nazwisko zbywcy i nabywcy, miejsca ich zamieszkania, cenę sprzedaży obecnej oraz cenę ostatniej transakcji poprzedniej, konieczną do ustalenia sumy przyrostu wartości. Ten sam obowiązek ciąży na notariuszach, urzędujących przy wydziałach hipotecznych sądów okręgowych w stosunku do aktów, dotyczących nieruchomości, położonych w okręgu, na który się rozciąga właściwość danego wydziału hipotecznego, na pisarzach hipotecznych w stosunku do rozpoznawanych przez dany wydział hipoteczny aktów, o ile te sporządzone są zagranicą lub u notariuszy urzędujących poza okręgiem właściwego wydziału hipotecznego okręgowego, oraz na właściwych sędziach pokoju w wypadkach, przewidzianych w art. 256 Ust. o Not.

W celu ułatwienia technicznego notariusze mogą włączyć do tych spisów dane, dotyczące dodatku komunalnego do opłat aljenacyjnych, a więc wysokość pobranego podatku stemplowego, wykonując w ten sposób za pomocą jednego zawiadomienia obowiązki, włożone na nich przez okólnik niniejszy oraz przez okólnik № 259 lub 260.

Powyższe zarządzenie zechcą Panowie Prezesi podać wszystkim notariuszom, pisarzom hipotecznym oraz właściwym sędziom pokoju do wiadomości i zastosowania.

Warszawa, dnia 17 maja 1920 r.

Minister Sprawiedliwości:
Jan Hebdzyński

OKÓLNİK № 267

do Panów Prezesów sądów apelacyjnych i okręgowych oraz Panów Prokuratorów przy tychże sądach w przedmiocie przynależności do wojska oskarżonego i czasu od którego rozpoczął służbę.

Ponieważ sądy i urzędy prokuratorskie, odstępując sądom wojskowym sprawy na tej zasadzie, że posądzeni lub oskarżeni służą w wojsku, niezawsze dostatecznie sprawdzają powyższą okoliczność, nie mówiąc o tem, że niezawsze przytem badają, odkąd posadzony lub oskarżony w wojsku służy, co ze względu na datę popełnienia czynu karygodnego jest dla rozstrzygnięcia kwestji kompetencji konieczne, przeto dla uniknięcia ewentualnego zwracania i niepotrzebnej korespondencji Ministerstwo Sprawiedliwości za-

rządza, aby przynależność do wojska oskarżonego lub posądzonego i czas od którego służba wojskowa się rozpoczęła, była w każdym wypadku uprzednio sprawdzana w odnośnej komendzie uzupełnień.

Warszawa, dnia 12 maja 1920 r.

Minister Sprawiedliwości:
w z. *dr. Jan Morawski*

OKÓLNIK № 270

do Panów Prezesów wszystkich sądów apelacyjnych, Prezesów sądów w b. zaborze rosyjskim oraz do Panów Prokuratorów przy tychże sądach

w przedmiocie

wzywania na świadków funkcjonariuszy pocztowych.

Sądy wzywają często funkcjonariuszy pocztowych w charakterze świadków lub oskarżonych nie zawiadomiwszy poprzednio o tem ich władzy przełożonej.

Ponieważ wezwania te powodują często przerwę w czynnościach urzędów pocztowych zwłaszcza o ile funkcjonariusze pocztowi otrzymują wezwania do sądów, które mają swą siedzibę w innej miejscowości, Ministerstwo Sprawiedliwości w porozumieniu z Ministerstwem Poczt i Telegrafów zarządza, by o wezwaniu funkcjonariuszy pocztowych do sądu, o ile jest to możliwym ze względu na ewentualną konieczność szybkiego przeprowadzenia postępowania sądowego,—zawiadomiono ich bezpośrednio władzę przełożoną celem zarządzenia potrzebnego zastępstwa. Dyrekcje okręgowe Poczt i Telegrafów względnie także Ministerstwo Poczt i Telegrafów należy zawiadamiać o wdrożeniu postępowania sądowo-karnego przeciwko funkcjonariuszom pocztowym.

Warszawa, dnia 18 maja 1920 r.

Minister Sprawiedliwości:
w z. *dr. Jan Morawski*

OKÓLNIK № 272

do Panów Prezesów Sądu Najwyższego, sądów apelacyjnych i okręgowych w b. Kongresówce, tudzież do Panów Prokuratorów przy tychże sądach.

w przedmiocie

wyjaśnienia miejsca przydziału lub miejsca pobytu żołnierzy.

Stosownie do pisma Departamentu Mob. Organizacyjnego Sekcji poborowej i uzupełnień Ministerstwa Spraw Wojskowych, Ministerstwo Sprawiedliwości zawiadamia, iż w sprawach, gdzie chodzi o wyjaśnienie miejsca przydziału lub miejsca pobytu żołnierzy, należy zwracać się bezpośrednio do władz administracyjnych, następnie do właściwej władzy poborowej 1-szej instancji t. j. do właściwej Powiatowej Komendy uzupełnień i, o ile

te poszukiwania nie dadzą pozytywnych rezultatów, sprawę wraz z załącznikami, stwierdzającemi przez kogo i gdzie poszukiwania były czynione, przesyłać do Sekcji poborowej i uzupełnień Ministerstwa Spraw Wojskowych. Ministerstwo prosi Panów Prezesów i Prokuratorów, by zechcieli treści niniejszego okólnika podać do wiadomości podległych im sądów i urzędów.

Warszawa, dnia 26 maja 1920 r.

Minister Sprawiedliwości:
Jan Hebdzyński

OKÓLNIK № 273

do Panów Prezesów i Prokuratorów warszawskiego i lubelskiego sądu apelacyjnego, tudzież Prezesów i Prokuratorów sądów okręgowych tymże sądom apelacyjnym podległych

w przedmiocie

konfiskaty przedmiotów, które „były przeznaczone do popełnienia przestępstwa”.

Władze skarbowe żałą się, że w wypadku uwolnienia lub uniewinnienia oskarżonych o zbrodnię, przewidzianą w dekrete z dnia 30 stycznia 1919 r. № 11 Dz. Pr. poz. 130, sądy polecają zwracać oskarżonym aparaty odpędowe, co wywołuje wrażenie, że uprawianie procederu potajemnego pędzenia wódki nie jest przestępstwem.

Takie postępowanie urzędów wymiaru sprawiedliwości jest sprzeczne z postanowieniem art. 36 k. k., nakazującego konfiskatę przedmiotów, które „były przeznaczone do popełnienia przestępstwa”, tudzież z postanowieniem art. 38 tegoż kodeksu, który nakłada obowiązek konfiskaty nawet w wypadku uniewinnienia lub uwolnienia oskarżonego.

Obowiązek konfiskaty opiera się dalej na przepisie cz. 2 art. 2 wspomnianego dekretu styczniowego; nie można tedy zgodzić się na fakultatywne jedynie stosowanie art. 38 K. K., które byłoby uzasadnione tylko wówczas, gdyby nie było przepisu cz. 2 art. 2 wspomnianego dekretu (por. art. 2 ustawy z 21/7 1919 № 63 Dziennik Praw poz. 375).

Zgodnie z odezwą Ministerstwa Skarbu L. 94704/12348 Sekcja V zlecam wszystkim urzędom wymiaru sprawiedliwości, by sprawdzili w toku postępowania sądowego w sprawach o tajny wyrób wódki zaniedbania ze strony organów państwowych lub samorządowych, zawiadamiały o tem właściwą władzę przełożoną, celem wdrożenia przeciw winnemu postępowania dyscyplinarnego.

Zechcą Panowie Prezesi i Prokuratorzy o powyższem zawiadomić podwładne organy wymiaru sprawiedliwości.

Warszawa, dn. 12 maja 1920 r.

Minister Sprawiedliwości:
Jan Hebdzyński

OKÓLNIK № 275

do Panów Prezesów sądów okręgowych i do Panów Prokuratorów przy tych sądach w b. zaborze rosyjskim i austriackim

o postępowaniu

w przedmiocie ulaskawiania osób skazanych na karę śmierci wyrokami sądów doraźnych.

Wykonanie wyroków śmierci, wydanych przez sądy doraźne, nastąpić musi w myśl art. 22 ustawy z dnia 30 czerwca 1919 № 341 Dz. p. p., obowiązującej w b. zaborze rosyjskim, najpóźniej w ciągu 24 godzin po ogłoszeniu, zaś w myśl § 445 ust. 2 proc. kar., obowiązującej w b. zaborze austriackim, z reguły w ciągu dwóch godzin od ogłoszenia wyroku, a tylko na wyraźną prośbę skazanego może mu być dozwolona jeszcze trzecia godzina do przygotowania się na śmierć.

Terminy te są ostateczne i żadną miarą nie mogą ulec przedłużeniu. Prośby o ulaskawienie nie mogą bezwarunkowo powstrzymać wykonania wyroku w tych, ustawą zakreślonych terminach. Prośby takie muszą być zatem w tych terminach ostatecznie załatwione.

Jakkolwiek nie da się zaprzeczyć, że ze względu na krótki czasokres, w ciągu którego decyzja co do zastosowania prawa łaski powinna nastąpić, zastosowanie tego prawa okaże się w niejednym wypadku niewykonalne z powodu trudności czysto technicznej natury, to przecież należy baczyć na to, ażeby rzezczone prawo nie stało się wogóle całkiem iluzoryczne z tej tylko przyczyny, iż nie dołożono starania, by czynnikiem współdziałającym przy wydaniu aktu łaski umożliwić skomunikowanie się z sądem, który wyrok śmierci wydał, względnie z prokuratorem, w którego ręku leży wykonanie tego wyroku. Niemożliwe zaś jest, by akt łaski mógł być wykonany bez poprzedniego zasięgnięcia najkonieczniejszych wyjaśnień o stanie sprawy i bez ustalenia okoliczności, któreby mogły dać podstawę do zastosowania prawa łaski, a następnie bez kontrasygnaty aktu łaski, jako aktu konstytucyjnego, przez Ministra Sprawiedliwości.

Mając to wszystko na względzie, uważam jako najwłaściwszy następujący tryb postępowania przy załatwianiu prośb o ulaskawienie osób, skazanych przez sądy doraźne na karę śmierci:

Jeżeli skazany, ktoś z jego rodziny lub obrońca zgłosi prośbę o ulaskawienie na ręce przewodniczącego sądu doraźnego lub prokuratora, który na rozprawie oskarżał, ewentualnie na ręce prezesa odpowiedniego sądu okręgowego lub prokuratora przy tym sądzie, prośba taka powinna być przyjęta bez względu na to, czy ją zgłoszono pisemnie, czy też ustnie, czy zgłoszona została w godzinach urzędowych lub poza temi godzinami, czy w sądzie lub innych lokalach urzędowych, albo nawet poza ich obrębem.

O zgłoszeniu prośby należy natychmiast przesać telegraficzną lub telefoniczną wiadomość do Ministra Sprawiedliwości. W telegramie należy przedstawić w paru krótkich zdaniach stan sprawy, zaznaczając przytem motywy, które skazany lub jego obrońca na poparcie prośby o ulaskawienie przytacza, a zarazem stwierdzić, czy i o ile motywy przez skazanego lub jego obrońcę przytoczone zgodne są ze stanem sprawy. To samo odnosi się też do zawiadomienia telefonicznego, gdzie mogą być szczegóły czynu dokładniej przedstawione, a na żądanie także opinia może być wyrażona.

Porozumienie się drogą telefoniczną jest zawsze bardziej wskazane, zwłaszcza co do spraw z Małopolski, gdzie termin do wykonania wyroku

jest znacznie krótszy. Wskazane jest używanie równocześnie obu środków porozumienia się.

Niezwłocznie po otrzymaniu niniejszego okólnika należy wejść w porozumienie z zarządem miejscowego urzędu telegraficznego w celu wydania przezeń zarządzenia do podwładnych temu zarządowi organów, by depesze telegraficzne, dotyczące spraw, o które chodzi, były natychmiast wysyłane i doręczane.

Przy nadawaniu depeszy telegraficznej należy w urzędzie telegraficznym zwrócić odnośnemu organowi pocztowemu uwagę na doniosłość sprawy, o którą chodzi, i dopilnować, by depesza natychmiast została wysłana.

Jeżeli sąd względnie prokurator nie otrzyma w terminie do wykonania kary śmierci zakreślonym, wiadomości o tem, iż przyszedł do skutku akt łaski, przez Ministra Sprawiedliwości kontrasygnowany, należy wyrok wykonać.

Ponieważ do wydania kontrasygnowanego aktu łaski pozostaje bardzo krótki czas, przeto uważam za wskazane zalecić sądom by rozprawy przed sądami doraźnymi były tak wyznaczane, iżby ogłoszenie wyroków nastąpiło we wczesnych godzinach przedpołudniowych. Dotyczy to szczególnie sądów b. zaboru austriackiego, gdzie ogłoszenie wyroku w godzinach popołudniowych lub wieczornych, z powodu trudności rychłego porozumienia się, nie daje prawie możliwości wykonania aktu łaski.

Podobne postępowanie wskazane jest także w wypadkach, gdy prośba o ulaskawienie wniesiona została wprost do Naczelnika Państwa a sąd lub prokurator otrzymał wiadomość o jej wniesieniu bezpośrednio z Kancelarii Cywilnej Naczelnika Państwa. Jeżeli wiadomość ta zakomunikowana została drogą telefoniczną, a w toku telefonicznej rozmowy zażądała Kancelarja Cywilna N. P. wyjaśnień ewentualnie opinii, należy ich oczywiście zaraz udzielić.

Panowie Prezesi sądów okręgowych i Panowie Prokuratorowie przy tych sądach zechcą wydać we własnym zakresie dalsze stosowne zarządzenia, by potrzebne wyjaśnienia w przedmiocie prośb o ulaskawienie osób skazanych na śmierć przez sądy doraźne mogły być niezwłocznie udzielane.

Warszawa, dnia 7 czerwca 1920 r.

Minister Sprawiedliwości:

Jan Hebdzzyński

OKÓLNIK № 276

do Panów Prokuratorów sądów apelacyjnych w Warszawie i w Lublinie i Prokuratorów sądów okręgowych w tych okręgach apelacyjnych

w przedmiocie

przestrzegania przepisów Rady Administracyjnej z d. 30 stycznia 1842 r.

Do wiadomości Ministerstwa Sprawiedliwości doszło, iż Skarb Państwa jest częstokroć narażony na straty z powodu uznawania spadków bezdziedzicznych za wakujące, oddawania ich pod zarząd kuratorów należycie niedozorowanych i niedostarczenia ze strony kuratorów raportów Prokuratorom i Prokuratorji Generalnej.

Zważywszy: 1) iż opieka prawna nad spadkami bezdziedzicznymi należy do Prokuratorji Generalnej (art. 3 ustawy o Prokuratorji Dz. Pr. № 65 1919 p. 390), a uznanie ich za wakujące i mianowanie dla nich kuratorów nie powinno następować w wypadkach, kiedy Skarb Państwa zgłosi swoje

prawa przed upływem terminów na spisanie inwentarza i do namysłu i uzna potrzebę objęcia spadków w posiadanie (art. 18 Postanowień Rady Administracyjnej z dn. 30-go stycznia 1842 r. Dz. Pr. tom XXIX str. 43) i 2) że Prokuratorowie obowiązani są sprawować nadzór nad kuratorami spadków wakujących i komunikować Prokuratorji Generalnej raporty kuratorów o stanie ich jako materiału dla postanowienia Skarbu, czy zechce objąć je w posiadanie, — Ministerstwo Sprawiedliwości zwraca uwagę Panów Prokuratorów na konieczność ścisłego przestrzegania przepisów objętych postanowieniem Rady Administracyjnej z dn. 30 stycznia 1842 r., a szczególnie na konieczność należytego nadzoru nad kuratorami spadków wakujących w granicach art. 21—23 tychże przepisów, zarówno jak i na niezbędność komunikowania Prokuratorji Generalnej raportów kuratorów zgodnie z art. 24 tychże przepisów.

Warszawa, dnia 7 czerwca 1920 r.

Minister Sprawiedliwości:
Jan Hebdzyński

OKÓLNIK № 277

do wszystkich Panów Prezesów sądów apelacyjnych i okręgowych i Prokuratorów przy tychże sądach.

w przedmiocie

korespondencji z Ministerstwem Sprawiedliwości.

Wobec wielkiego nawału pracy i ogromnej ilości pism wpływających do Ministerstwa Sprawiedliwości, widzę się zniewolonym prosić Panów Prezesów o zlecenie organom podwładnym, by przy przedkładaniu pism Ministerstwu Sprawiedliwości zamieszczały pod firmą i numerem pisma skróconą jego treść.

Wystarczą tu tylko krótkie wskazówki jak np. „wynajem budynku” — „remuneration dla sędziego X” „urlop prezesa Y”.

Takie skrócenia treści ułatwią w wysokim stopniu biurowość, gdyż każde pismo będzie mogło być bezwzględnie skierowane do właściwej sekcji lub wydziału, a nadto dadzą podstawę urzędnikowi prowadzącemu dziennik wpływu do właściwego oznaczenia sprawy i wpisania do dziennika, bez potrzeby odczytywania często kilkuarkuszowych pism dla zapoznania się z ich właściwą treścią.

Również koniecznym jest powoływanie się na ostatni numer aktów Ministerstwa, o ile w danej sprawie były już jakieś pisma z Ministerstwa, a to w celu ułatwienia registraturze dołączenia aktów poprzednich lub będących w związku.

Zdarzają się bowiem dość liczne wypadki, że niektóre sądy ponaglają Ministerstwo o załatwienie spraw, nie podając nietylko numeru, ale nawet nie wymieniając sprawy, o którą chodzi.

Pisma takie utrudniają tylko biurowość, powodują niepotrzebną korespondencję, absorbują czas i siły, które dla innych pożyteczniejszych prac mogłyby być użyte.

Zarazem przypominam Panom Prezesom konieczność stosowania się do zarządzeń zawartych w okólniku z dnia 18/9 1917 № 5408 pod względem

unikania łączenia rozmaitych przedmiotów w jednym piśmie, co powoduje niepotrzebną zwłokę w załatwianiu.

Wskazówki powyższe winny znaleźć zastosowanie również w korespondencji z innymi ministerstwami i urzędami.

Warszawa, dnia 9 czerwca 1920 r.

Minister Sprawiedliwości:
Jan Hebdzyński

OKÓLNIK № 278

do wszystkich sądów i urzędów prokuratorskich w b. zaborze rosyjskim i austriackim

w przedmiocie

traktowania doniesień karnych przeciw członkom Sejmu Ustawodawczego.

Powtarzające się zażalenia z powodu naruszenia nietykalności członków Sejmu Ustawodawczego, jakoteż chwiejna praktyka w traktowaniu doniesień karnych przeciw tym osobom zniewala mnie do udzielenia następujących wyjaśnień i wydania następujących zarządzeń:

Przepisy o nietykalności członków Sejmu Ustawodawczego objęte są ustawą z dnia 8 kwietnia 1919 r. № 263 Dz. pr. — Odmienne nieco poprzednie postanowienia dekretu z dnia 7 lutego 1919 № 178 dz. pr. utraciły swą moc obowiązującą i dlatego w żadnym wypadku nie mogą być stosowane.

Niedozwolone jest zatem uwięzienie posła bez uprzedniej zgody Sejmu nawet w tym wypadku, gdy poseł przychwyconym zostanie na gorącym uczynku.

Ściganie posła za przestępstwa nie może nastąpić bez uprzedniej zgody Sejmu.

Z kategorycznym tym zakazem łączy się obowiązek zaniechania czasowego wszystkich tych czynności procesowych, któreby bezpośrednio lub pośrednio zmierzały do ustalenia winy posła w kierunku podmiotowym.

Niedopuszczalne jest zatem przesłuchiwanie świadków czynu w sądzie, lub zasięganie wywiadów u innych władz (organów bezpieczeństwa gminnych i t. d.), celem stwierdzenia udziału posła w czynie. Nietykalność poselska nie może być też naruszona przez przesłuchiwanie posła jako świadka w takiej sprawie, w której poseł ze względu na stan sprawy powinienby być przesłuchany jako podsądny, t. j. gdzie udział jego w przestępstwie jest jasny lub łatwo da się domniemywać.

Natomiast zakaz podjęcia jakichkolwiek kroków sądowych, związanych z ustaleniem winy posła — w kierunku podmiotowym, nie wyłącza możliwości przedsięwzięcia takich czynności procesowych, które nie będąc skierowane wprost przeciw osobie posła, zmierzają tylko do ustalenia czynu w kierunku przedmiotowym i są jedynie zabezpieczeniem dowodu we wspomnianym kierunku dla ewentualnego postępowania karnego.

Dozwolone są zatem: oględziny miejsca czynu i inne badania przedmiotowe za przybraniem lub bez przybrania znawców, sekcja zwłok, oględziny i badania uszkodzonych przez znawców-lekarzy i t. p.

Nietykalność poselska nie stoi na przeszkodzie podjęciu kroków sądowych przeciw innym osobom, które obok posła wchodzi w grę w danym

wypadku jako sądzone, a którym prawo nietykalności nie przysługuje. W sprawach takich należy przeciwko wspomnianym osobom podejmować wszystkie ustawą dozwolone kroki sądowe natychmiast, nie wyczekując na załatwienie pisma, skierowanego do Sejmu o zezwolenie na ściganie posła. Nietykalność posła musi być jednak i tu ściśle przestrzegana i dlatego kwestja udziału jego w czynie nie powinna być wcale poruszana i omawiana.

Zasady te powinny być ściśle zachowane przy przesłuchiowaniach świadków i podsądnych, spisywaniu protokołów sądowych, wypracowaniu pism i odezów do sądów i innych władz i t. d. Sądy i urzędy prokuratorskie, korzystając ze współdziałania innych władz, powinny w swych pismach wyraźnie zaznaczać, że chodzi o wyświetlenie udziału innych podsądnych przy zupełnym zachowaniu prawa nietykalności poselskiej.

Zgodnie z powyższymi zasadami powinny sądy i urzędy prokuratorskie przestrzegać przy doniesieniach przeciw posłom, pod względem formalnym następującego postępowania:

Doniesień karnych przeciw posłom nie należy wciągać imiennie do repertoriów względnie do rejestrów karnych, gdyż toby wskazywało na ściganie karne posła. — Sprawy takie wciągać należy bez oznaczenia nazwiska posła, w sądach b. zaboru rosyjskiego do repertorium Zk., zaś w urzędach prokuratorskich tegoż zaboru do księgi podań P, a w sądach b. zaboru austriackiego do rejestru ogólnego Ns, zaś w urzędach prokuratorskich tegoż zaboru do rejestru Nst.

Wciągnięcie spraw karnych przeciw innym współobwinionym odbywać się ma w zwykły przepisany sposób.

Doniesienie, zawierające obwinienie posła o czyn karygodny, ścigany z urzędu, należy w sądach b. zaboru austriackiego po wciągnięciu w sposób wyżej wskazany, udzielić natychmiast właściwemu prokuratorowi przy sądzie okręgowym do rozpatrzenia i zawnioskowania bez różnicy, czy czyn karygodny przedstawia się jako zbrodnia, występki lub przekroczenie. Tylko w razie niebezpieczeństwa zwłoki powinny sądy powiatowe i sędziowie śledczy ustalić natychmiast przedmiotową istotę czynu, jescze przed udzieleniem aktów prokuratorowi. Prokurator może zarządzić sam lub za pośrednictwem sądu albo władzy bezpieczeństwa stosowne badania celem stwierdzenia przedmiotowej istoty czynu, mianowicie przede wszystkim w wypadkach, gdy się nasuwa wątpliwość, czy czyn w doniesieniu przedstawiony nosi na sobie wogóle znamiona przedmiotowej jego istoty, — wystrzegać się jednak przy tem powinien jakiegokolwiek naruszenia przepisów o nietykalności poselskiej.

O wpłynięciu doniesienia i o wyniku ewentualnych badań zawiadomi prokurator Ministerstwo Sprawiedliwości, przedstawiając przytem stan sprawy. Tak przygotowany materiał prześle prokurator właściwemu sądowi z wnioskiem o wyjednanie zezwolenia Sejmu Ustawodawczego na ściganie sądowe posła. Sąd (sędzia śledczy — sąd powiatowy) odniesie się o udzielenie tego zezwolenia bezpośrednio do Sejmu, przesyłając przytem szczegółowe przedstawienie stanu sprawy.

Nieco odmiennie ukształtować się musi to postępowanie w sądach b. zaboru rosyjskiego. W sprawach należących do kompetencji sądu okręgowego, w którym śledztwo jest konieczne (art. 544 u. p. k.) lub też okazuje się pożądane, o zezwolenie na wdrożenie postępowania karnego przeciw posłowi o czyn karygodny, ścigany z urzędu zwrócić się może bezpośrednio do Sejmu bądź sędzia śledczy, bez wniosku prokuratora, bądź też prokurator; wskazane jest jednakże uprzednie porozumienie się tych organów wymiaru sprawiedliwości, aby nie powstała rozbieżność w ich działaniu. W sprawach, w których śledztwo nie jest konieczne, ani też pożądane, odnieść się powinien do Sejmu prokurator. To co wyżej powiedziano

o ewentualnem poprzedniem ustaleniu przedmiotowej istoty czynu, w granicach konieczności odnosi się i do b. zaboru rosyjskiego. Ustalenie to będzie tutaj rzeczą sędziego śledczego lub prokuratora w miarę tego, który z tych organów wymiaru sprawiedliwości sprawę w swoje ręce pierwiej ujął. Stosownie do tego będzie też rzeczą sędziego śledczego lub prokuratora zawiadomić Ministerstwo Sprawiedliwości o wpłynięciu doniesienia i o wyniku ewentualnych badań w kierunku przedmiotowym.

Dopiero po nadejściu zezwolenia Sejmu na ściganie posła należy sprawę wciągnąć imiennie do repertorium (rejestru karnego), poczem dalsze postępowanie odbywa się zwykłym trybem. O załatwieniu przez Sejm wniosku o wydanie posła a następnie o wyniku ostatecznym sprawy zawiadamiać będą Ministerstwo Sprawiedliwości w b. zaborze austriackim prokuratorzy przy sądach okręgowych, a w b. zaborze rosyjskim sędziowie śledczy względnie prokuratorzy przy sądach okręgowych.

W podobny sposób postępować należy co do doniesień karnych, odnoszących się do przestępstw prywatno-skargowych, z tą jednakże odmianą, że odpada tu interwencja prokuratora.

O wpłynięciu skargi prywatnej i o wyniku ewentualnych badań a następnie o załatwieniu przez Sejm wniosku o wydanie posła i o ostatecznym wyniku sprawy zawiadamiać będą Ministerstwo Sprawiedliwości sądy okręgowe, względnie sądy powiatowe i sądy pokoju, a to bezpośrednio, z pominięciem drogi służbowej.

Zawiadamianie Prezesów sądów apelacyjnych, obowiązujące w sądach b. zaboru austriackiego, tak co do przestępstw z urzędu ściganych, jak i co do przestępstw prywatno-skargowych jest na przyszłość niepotrzebne.

Przy przedsięwzięciu czynności w sprawach, o których mowa, powinny sądy i urzędy prokuratorskie działać z jak największą oględnością, ale także z jaknajwiększą szybkością, by nie dopuścić do zadawnienia czynu. W razie gdyby mimo to termin zadawnienia, który należy utrzymać w ewidencji, upłynął, należy spowodować umorzenie sprawy w drodze przepisanej ustawą a prośbę o wydanie posła cofnąć.

Warszawa, dnia 9 czerwca 1919 r.

Minister Sprawiedliwości:

Jan Hebdzyński

OKÓLNIK № 279

do Pana Pierwszego Prezesa Sądu Najwyższego, Panów Prezesów sądu apelacyjnego w Warszawie i Lublinie, Panów Prezesów sądów okręgowych w b. Kongresówce

w przedmiocie

rozstrzygnięcia spraw przez Panów Prezesów.

Zauważyłem, że Panowie Prezesi niejednokrotnie przesyłają Ministerstwu Sprawiedliwości do decyzji sprawy, które powinny być rozstrzygane przede wszystkim przez Panów Prezesów w pierwszej instancji, a dopiero w razie zażalenia od decyzji Panów Prezesów, przesyłane do rozstrzygnięcia Ministerstwu Sprawiedliwości.

Ponieważ niewłaściwe przesyłanie spraw Ministerstwu nie tylko nie zgodne jest z obowiązującymi przepisami o toku instancji, lecz nadto

przyczynia zbędnej korespondencji i odwleka załatwienie sprawy, zechcą Panowie Prezesi na przyszłość wszystkie te sprawy, których rozstrzygnięcie nie jest specjalnie zastrzeżone, decydować we własnym zakresie działania.

W wyjątkowych tylko wypadkach, w których co do zastosowania dotyczącego przepisu, następują wątpliwości, należałoby zwracać się do Ministerstwa Sprawiedliwości o opinię przed wydaniem decyzji.

W końcu nadmieniam, że wobec rozdzielania kredytów na zapomogi i remuneracje (§ 2 poz. 3) na poszczególnie sądy i otwarcia odnośnych kredytów w kasach skarbowych, należy takie załatwienia próśb o udzielenie „pośmiertnego”, obciążającego kredyt § 2 poz. 3, do kompetencji Panów Prezesów i tem samem ustępy końcowe okólnika № 137 straciły obecnie swoją aktualność.

Warszawa, dn. 10 czerwca 1920 r.

Minister Sprawiedliwości
w z. dr. Jan Morawski

OKÓLNIK № 281

do Pana Pierwszego Prezesa Sądu Najwyższego oraz Panów Prezesów sądów apelacyjnych i okręgowych w okręgach apelacyjnych warszawskim i lubelskim

w przedmiocie kosztów przesiedlenia.

W myśl odezwy Ministerstwa Skarbu z dn. 30 maja 1920 r. № 24798/20, w sprawie wyjaśnienia art. XIII rozp. Rady Ministrów z dn. 16 stycznia 1920 (Monitor Polski z dn. 22 stycznia 1920 № 17), Ministerstwo Sprawiedliwości podaje do wiadomości, że roszczenie do diet, kosztów podróży i ryczałtu na pokrycie kosztów przenosin w myśl powyższego rozporządzenia uzasadnia chwila faktycznie odbytej podróży i skutecznego przeniesienia i wobec tego rozporządzenie to ma zastosowanie 1-o do przeniesienia urzędnika, który przesiedlił się po 1-ym stycznia 1920 r. jakkolwiek zarządzenie przeniesienia miało miejsce przed 1 stycznia, 2-o do przenosin rodziny urzędnika, o ile przesiedlenie to nastąpiło po 1 stycznia 1920, chociażby zarządzenie przeniesienia i przeniesienie się samego urzędnika miało miejsce przed 1-ym stycznia 1920.

Zechcą więc Panowie Prezesi przy przyznawaniu kosztów przeniesienia stosować się do powyższego wyjaśnienia, przyczem w każdym podobnym wypadku, warunkiem przyznania kosztów przeniesienia według rozp. Rady Ministrów z dn. 16 stycznia 1920, jest wiarogodne wykazanie, że przeniesienie to miało miejsce po 1 stycznia 1920.

Ponadto Ministerstwo Sprawiedliwości wskutek uczynionego zapytania wyjaśnia, że powyższe rozporządzenie nie czyni różnicy między przeniesionymi z urzędu i na własną prośbę i że tym ostatnim należą się koszta przeniesienia w myśl tego rozporządzenia.

Minister Sprawiedliwości:
w z. dr. Jan Morawski

OKÓLNIK № 282

do Panów Pierwszego Prezesa Sądu Najwyższego, Prezesów Sądów Apelacyjnych w Warszawie, Lublinie, Krakowie i Lwowie i Sądów Okręgowych w wymienionych okręgach oraz Prokuratorów przy tych sądach

**w przedmiocie
prowadzenia ksiąg inwentarzowych.**

Ministerstwo Sprawiedliwości przesyła odpis pisma Najwyższej Izby Kontroli Państwa z dn. 21 maja r. b. № 4339 wraz ze wzorem książki inwentarza ruchomego i przepisami w przedmiocie prowadzenia tych ksiąg—do wiadomości i niezwłocznego wydania stosownych zarządzeń.

Minister Sprawiedliwości:
w z. dr. Jan Morawski

Do Prezydium Rady Ministrów, wszystkich Ministerstw, oraz Głównych Urzędów Likwidacyjnego i Ziemskiego. Do Ministerstwa Sprawiedliwości.

Załączając wzór książki inwentarza ruchomego i przepisy w przedmiocie prowadzenia tych ksiąg, Najwyższa Izba Kontroli Państwa w myśl uchwały Kolegium z dnia 19 maja r. b. prosi, aby Ministerstwo oraz wszystkie podległe mu urzędy w możliwie krótkim czasie sporządziły inwentarze będącego w ich posiadaniu majątku ruchomego i założyły książki inwentarzowe według przesyłanych wzoru i przepisów.

Gdyby Ministerstwo napotykało w tym względzie na jakie poważne trudności, zechce o tem zawiadomić Najwyższą Izbę.

Ponieważ dla zakładów przemysłowych, przedsiębiorstw rolnych, inwentarzy wojskowych, kolejowych i t. p. mogą być potrzebne książki inwentarzowe innego wzoru, oraz inaczej prowadzone, przeto w razie potrzeby takich ksiąg należałoby opracować odpowiedni wzór i projekt przepisów o sposobie prowadzenia tych ksiąg i, stosownie do art. 17 dekretu z dnia 7 lutego r. ub. (Dz. Pr. № 14/1919 r. poz. 183), przysłać je Najwyższej Izbie do zgody.

Prezes:
J. Higersberger
Radca (podpis nieczytelny)

P R Z E P I S Y

w przedmiocie prowadzenia ksiąg inwentarza ruchomego.

Książka inwentarzowa powinna być ponumerowana, przesnurowana i opatrzona pieczęcią przez bezpośrednią władzę zwierzchnią urzędu, sporządzającego inwentarz.

Książka inwentarzowa powinna być taką, aby starczyła na kilka lat.

Książkę inwentarzową należy prowadzić o ile możliwości bez poprawek. Wszelkie poprawki powinny być robione atramentem czerwonym i zaświadczone podpisem poprawiającego. Są bezwarunkowo zabronione podskrobывania i przekreślenia w ten sposób, żeby nie było widać co jest przekreślone.

W książce inwentarzowej powinien być zapisany cały majątek ruchomy danego urzędu, nie podlegający stosunkowo prędkiemu zużyciu. Należy zapisać do książki inwentarzowej nawet drobne przedmioty. Przedmioty, ulegające stosunkowo prędkiemu zużyciu, o ile zachodzi potrzeba prowadzenia kontroli ich, powinny być zapisane do specjalnej książki.

Książkę inwentarzową należy podzielić na działy. Działy mogą być podzielone na części. Może jednak książka odrazu być podzieloną na zupełnie drobne działy bez dalszego dzielenia ich na części. Zależy to od tego, jaki majątek ruchomy posiada dany urząd, jak łatwiej jest rozklasyfikować ten majątek i wogóle jaki sposób podziału uważa dany urząd za dogodniejszy.

Na początku książki powinien być umieszczony skorowidz dla łatwiejszego odnajdywania działów i części ich.

Przychód i rozchód winny być zapisywane w chronologicznym porządku w miarę faktycznego przychodu lub rozchodu.

Pod każdym numerem porządkowym działu lub części jego może być zapisany tylko jeden przedmiot.

Na każdym przedmiocie, o ile tylko pozwala na to jego wielkość, forma i t. p. powinien być oznaczony odpowiedni numer. Numer ten może być namalowany farbą olejną, zrobiony tuszem i t. p., byle był wyraźny i trwały. Nie należy przyklejać karteczek z numerami, bo te prędko odpadają. Działy powinny być oznaczone liczbami rzymskimi, części działów małymi literami, a numery porządkowe liczbami arabskimi. Stosownie do tego numer na przedmiocie oznacza się w ten sposób: V-2, V-a-2. Obok numeru na danym przedmiocie również, o ile pozwala na to jego wielkość, forma i t. d., powinna być przyłożona pieczęć urzędu lub zaznaczone jego inicjały albo wreszcie zrobiony jakiś inny trwały i wyraźny znak, wskazujący, że przedmiot należy do danego urzędu.

W rubryce 2-ej przychodu należy szczegółowo opisać dany przedmiot i wskazać jego stan tak, ażeby przy kontroli faktycznej można było uzgodnić dany przedmiot z książką inwentarzową. Przy zapisywaniu inwentarza żywego należy wskazać nazwę, płeć, lata, wzrost, wagę i znaki szczególne.

Jeżeli dany urząd nie zorganizował się jeszcze zupełnie, jeżeli zmienia lokal lub wogóle przedmioty bywają często przenoszone z jednego pokoju do drugiego, należy w rubryce 7-ej przychodu wskazywać nie numer pokoju, lecz oddział, wydział, kancelarię, lub wogóle jakąś mniej więcej wyodrębnioną jednostkę danego urzędu, o tyle jednak niewielką, aby dany przedmiot można było zawsze łatwo znaleźć.

Jeżeli przedmiot ma wartość zabytkową, należy to zanotować w rubryce „uwagi”.

Załącznik do pisma Najwyższej Izby Kontroli Państwa z dnia 21 maja 1920 r. № 4339.

Naczelnik Kancelarii N. I. K. P.

H. Gawroński

KSIĄZKA INWENTARZA RUCHOMEGO.

Urząd .....

Założona dnia ..... 19... roku.

Załącznik do pisma Najwyższej Izby Kontroli Państwa
z dnia 21 maja 1920 r. № 4339.

Naczelnik Kancelarii N. I. K. P.

PRZYCHÓD

1	2	3	4	5	6		7	8	9	10	
№ porządkowy przychodowy	Nazwa przedmiotu jego opis i stan	Data otrzymania lub kupna	Od kogo otrzymano lub kupiono i na zasadzie jakiego dokumentu	Wartość lub cena		Data i № asygnacji, za którą wypłacono pieniądze na kupno danego przedmiotu		Gdzie się znajduje przedmiot	Zmiany w stosunku do rubryki siódmej	Odnośny № porządkowy rozchodu	U W A G I
				Mk.	f.	Data	№				
			Z przeniesienia								
			Do przeniesienia								

ROZCHÓD

1	2	3	4	5	6	7	
№ porządkowy rozchodowy	Odnosny № porządkowy przychodu	Nazwa przedmiotu	Wartość lub cena		Data wykreślenia z inwentarza	Powód dla którego przedmiot wykreślono z inwentarza, z powołaniem się na odpowiednie zarządzenie	U W A G I
			Mk.	f.			
		Z przeniesienia					
		Do przeniesienia					

OKÓLNIK № 283

do Panów Prezesów sądów apelacyjnych i okręgowych na terytorjum b. Królestwa Kongresowego

w przedmiocie

składania kaucji przez kasjerów, komorników, pisarzy hipotecznych i notariuszy.

Powołując się na zarządzenia z dn. 21/VIII 1917 (Dz. Urz. № 2/17 poz. 5) z dn. 2/I 1918 (Dz. Urz. № 7/18 poz. 19), oraz na okólniki №№ 27, 69 i 125 w przedmiocie składania kaucji przez kasjerów, komorników, pisarzy hipotecznych i notariuszy, proszę Panów Prezesów o użycie jak najenergiczniejszych środków celem przyspieszenia należytego uzupełnienia kaucji przez osoby, do ich wniesienia obowiązane, — przy ewentualnem zastosowaniu do opieszłych notariuszy art. 11 ust. not.

Wykaz kaucji, zalegających całkowicie lub częściowo, według stanu z dn. 1 lipca r. b., zechcą Panowie Prezesi nadesłać Ministerstwu najdalej do 15 lipca.

Na przyszłość, przy mianowaniu osób, obowiązanych do składania kaucji, zechcą Panowie Prezesi każdorazowo określić termin wniesienia kaucji i o złożeniu jej zawiadomić Ministerstwo. Również należy zawiadomić Ministerstwo o każdorazowym zwrocie kaucji z powodu śmierci lub zwolnienia jej właściciela.

Minister Sprawiedliwości
w z. dr. Jan Morawski

OKÓLNIK № 289

do wszystkich sądów i urzędów wymiaru sprawiedliwości okręgów sądów apelacyjnych w Warszawie i Lublinie, oraz do Redaktora Dziennika Urzędowego Ministerstwa Sprawiedliwości w przedmiocie ustalenia ceny obwieszczeń publicznych.

Od czasu zatwierdzenia cen za obwieszczenia, umieszczane w dodatku obwieszczeniowym „Dz. Urz. M. S.”, t. j. od dnia 12 grudnia 1919 roku ceny papieru oraz koszty druku wzrosły 10-krotnie.

Utrzymanie poprzednich cen jest niemożliwe, uchylając przeto okólnik № 212 z dnia 12 grudnia 1919 roku zarządzam co następuje:

1. CENA OBWIESZCZEŃ WYNOŚIĆ BĘDZIE:

№	RODZAJ OBWIESZCZENIA	Cena za jednokrotne ogłoszenie		U W A G I
		Mk.	f.	
1	wezwanie publiczne pozwanych niewiadomych z miejsca zamieszkania	200	—	
2	pozwody edyktalne	250	—	
3	ogłoszenia o licytacjach	350	—	
4	ogłoszenia zbiorowe o licytacjach, ogłaszane przez Tow. Kredytowe	100	—	od każdej nieruchomości
5	zawiadomienia przez Tow. Kred. o licytacjach wierzycieli niewiadomych z miejsca zamieszkania	100	—	od każdej wzywanej osoby
6	nadlicytacje	300	—	
7	postępowania spadkowe	80	—	od każdego postępowania
8	regulacje hipoteki	150	—	od każdej nieruchomości
9	o zaginionych i o mianowaniu kuratora	100	—	od każdego zaginionego wzgl. kuratora
10	ogłoszenia w sprawach upadłościowych	250	—	
11	wpisy do rejestru handlowego:			
	A. firmy jednoosobowe, spółki firm. i komandytowe	80	—	
	B. spółki akcyjne i spółki z ograniczoną odpowiedzialnością	500	—	od każdego wpisu
	C. stowarzyszenia	300	—	
12	ogłoszenia o zmianach, dotyczących wpisów do rejestru handlowego (B i C)	150	—	
13	listy gończe	100	—	
14	odwołanie listów gończych	50	—	
15	o zapadłych wyrokach	250	—	
16	o zatwierdzeniu testamentu	100	—	

Cena innych obwieszczeń, nie objętych powyższym spisem, będzie obliczana w stosunku 20 marek za wiersz garmontowy lub jego miejsce (przy układzie tabelarycznym—o 100% drożej) i będzie pobierana z dołu.

2. Ceny te obowiązywać będą od dnia 1 sierpnia r. b.

3. Obwieszczenie, umieszczone w tabeli, nie będzie wydrukowane, dopóki nie wpłynie do Administracji Dziennika Urzędowego należna zań suma. Przy obwieszczeniach terminowych należy przeto wyznaczać terminy tak aby zarówno tekst obwieszczenia, jak i należność za nie, wpłynęły do Redakcji przynajmniej na tydzień przed terminem ogłoszenia. Dodatki obwieszczeniowe wychodzą stale w soboty i środy (prócz dni świątecznych).

Rachunki wysyłane będą tylko odnośnie do tych obwieszczeń, które w tabeli umieszczone nie są i za które opłata pobierana będzie od wiersza po wydrukowaniu.

Warszawa, dnia 8 lipca 1920 r.

Kierownik Ministerstwa:
Dr. Jan Morawski

L I S T A

znawców w sprawach o wywłaszczenia z powodu budowy
dróg żelaznych lub wodnych i regulacji rzek w okręgu są-
du apelacyjnego we Lwowie

na rok 1920.

A) Z zawodu gospodarstwa wiejskiego.

Edward Pauli, kierownik ekspozytury budowlanej w Bohorodczanach pow. Bohorodczany;
Stanisław Graff, właściciel dóbr, komisarz rządowy Rady powiatowej w Iwanikowcach pow. Bohorodczany;
Stanisław Gromnicki, właściciel dóbr w Szerszeniowcach pow. Borszczów;
Bolesław Pilatowski, właściciel dóbr Dubin pow. Brody;
Karol Wojciechowski, właściciel dóbr w Litatynie, pow. Brzeżany;
Mieczysław Urbański, właściciel dóbr w Huczowie pow. Brzozów;
Stefan Trzeciecki, właściciel dóbr w Przedmieściu dynowskim pow. Brzozów;
Zdzisław Kwolewski, dzierżawca dóbr w Trześniowie pow. Brzozów;
Aleksander Gniewosz, właściciel dóbr w Potoku Złotym pow. Buczaczy;
Stanisław Ajdukiewicz, właściciel dóbr w Buczaczu;
Jan Szawłowski, właściciel dóbr w Przewłocze pow. Buczaczy;
Mieczysław Zabłocki, dyrektor dóbr w Oleszycach pow. Cieszanów;
Tadeusz Garlicki, inspektor dóbr w Jagielnicy pow. Czortków;
Jan Wojtyński, rolnik w Wygnance pow. Czortków;
Ludwik Horodyski, właściciel dóbr w Kolendzianach pow. Czortków;
Stanisław Dydyński, właściciel dóbr w Grażowej pow. Dobromil (zamieszkały w Krakowie);
Kazimierz Nowosielecki, administrator dóbr w Kuźminie pow. Dobromil;
Józef Lubaczewski, właściciel realności w Bolechowie pow. Dolina;
Wincenty Rotyński, właściciel realności w Bolechowie pow. Dolina;
Michał Schwarz, star. geometra ewidencyjny w Bolechowie pow. Dolina;
Tomasz Urbanowicz, właściciel realności w Drohobyczu pow. Drohobycz;
Szymon Chruniewicz, właściciel dóbr w Drohobyczu pow. Drohobycz;
Józef Reiff, właściciel realności w Tustanowicach pow. Drohobycz;
Jakób Thomas, właściciel realności w Tustanowicach pow. Drohobycz;
Piotr Pilko, właściciel realności w Tustanowicach pow. Drohobycz;
Feliks Ostafiński, dyrektor dóbr w Medańcach pow. Drohobycz;
Józef Weigel-Milleret, właściciel dóbr w Żarniskach pow. Gródek Jagielloński;
Mieczysław Pawelski, dzierżawca dóbr w Rodatyczach pow. Gródek Jagielloński;
Janisław Złowodzki, autor. geometra w Horodence pow. Horodenka;
Seweryn Cwikliński, sekretarz magistratu w Horodence pow. Horodenka;
Wasył Gamuła, syn Wasyla, właściciel realności w Horodence pow. Horodenka;
Jan Kielec, właściciel realności w Jasionowie polnym pow. Horodenka;
Stefan Steinik, właściciel realności w Jasionowie polnym pow. Horodenka;
Marcin Lubowski, właściciel realności Obertyn pow. Horodenka;
Karol Jarczewski, właściciel realności Obertyn pow. Horodenka;
Władysław Piątkowski, właściciel realności Czerniatyn pow. Horodenka;
Wasył Kosmynka, właściciel realności Czerniatyn pow. Horodenka;
Józef Warszelewicz, gospodarz gruntowy Kopyczyńce pow. Husiatyn;
Kazimierz Horodyski, właściciel dóbr Zabińce pow. Husiatyn;

Władysław Kopecki, właściciel dóbr w Jarosławiu pow. Jarosław;
Eustachy Wołski, właściciel dóbr Hawłowice pow. Jarosław;
Adam Chlebowicz, dyrektor dóbr w Porudnie pow. Jaworów;
Władysław Psarski, rzadca ekonomiczny w Jaworowie pow. Jaworów;
Wincenty Rozwadowski, właściciel dóbr Babinie pow. Kałusz;
Adam Thulie, właściciel dóbr w Rzepniowie pow. Kamionka strumiłowa;
Grzegorz Harkowy, właściciel gruntów Żelechów pow. Kamionka strumiłowa;
Kajetan Agopsowicz, właściciel dóbr w Trofanówce pow. Kołomyja;
Mieczysław Agopsowicz, właściciel dóbr w Kułaczkowcach pow. Kołomyja;
Antoni Strzelbicki, właściciel dóbr w Wołowej pow. Kołomyja;
Tadeusz Strzelecki, właściciel dóbr Wydrne pow. Lisko;
Ludwik Wiśniewski, właściciel dóbr Dzwiniacz dolny pow. Lisko;
Bronisław Janowski, inspektor okręgowy komitetu pomocy rolnej Lwów, ul. Andrzeja Potockiego 4;
Antoni Wróblewski, inspektor Tow. gosp. Lwów, ul. Teatyńska 7a;
Alfred Hilbricht, inż. Lwów, ul. Wincentego Pola 3;
Konstanty Jasiński, radca Wydziału krajowego Lwów;
Bolesław Charzewski, właściciel dóbr w Pnikucie pow. Mościska;
Karol hr. Drohojowski, właściciel dóbr Tułkowice pow. Mościska;
Dyonizy Pogłódowski, właściciel dóbr Ludkowice pow. Mościska;
Teodor Koziek, właściciel dóbr Lacka Wola pow. Mościska;
Alfred Kutschera, zarządca podatkowy i właściciel realności Nadwórna pow. Nadwórna;
Michał Skorupski, syn Nykoły, właściciel realności Nadwórna pow. Nadwórna;
Mikołaj Kunicki, właściciel realności w Łańczynie pow. Nadwórna;
Józef Reiter, właściciel realności w Tarnowicy leśnej pow. Nadwórna;
Michał Tomyszyn, właściciel realności w Muszynie pow. Peczeniżyn;
Jan Zeitleben, właściciel dóbr w Zahajcach pow. Podhajce;
Karol Janecki, dyrektor dóbr Krasiczyńskich Krasiczyn pow. Przemyśl;
Stanisław Wink, dzierżawca dóbr Kormanowice pow. Przemyśl;
Adolf Turnau, dzierżawca dóbr Tyszkowice pow. Przemyśl;
Tytus Siedlecki, właściciel dóbr w Wysolowie pow. Rawa Ruska;
Mieczysław Wysocki, dzierżawca dóbr w Ostobużu pow. Rawa Ruska;
Jan Ross, kontr. dóbr w Radziechowie pow. Radziechów;
Tymko Metnyk, gosp. grunt. w Dmytrowie pow. Radziechów;
Szymon Pastel, dzierżawca dóbr w Dębicy ad Ohładów pow. Radziechów;
Bronisław Błoński, w Rohatynie pow. Rohatyn;
Władysław Pawelski, właściciel dóbr w Laszkach związanych pow. Rudki;
Karol Dudik, dyrektor lasów w Chłopach pow. Rudki;
Michał Barański, właściciel dóbr w Radłowicach pow. Rudki;
Wiktor Smalawski, w Uheruncach zapłotyńskich pow. Sambor;
Edmund Schmidt, dzierżawca dóbr w Biskowicach pow. Sambor;
Kazimierz Giebułtowski, zarządca dóbr w Rajtarowiczach pow. Sambor;
Walery Gruszecki, rolnik w Śniatynie pow. Śniatyn;
Bazyli Tümak, rolnik w Śniatynie pow. Śniatyn;
Oleksa Banluk, rolnik w Śniatynie pow. Śniatyn;
Józef Starzecki, agent asekuracyjny właściciel realności z Zabłotowie; pow. Śniatyn;
Ludwik Agopsowicz, referent rolniczy w Skolem pow. Skole;
Józef Czadek, zarządca dóbr w Sokalu pow. Sokal;
Franciszek Głogowski, dzierżawca dóbr w Rowiszczach ad Boratyn pow. Sokal;
Adam Szostakowski, dzierżawca dóbr Waławka ad Wilkowice pow. Sokal;
Ludwik Agarowicz, b. dzierżawca dóbr zamieszkały w Stanisławowie;
Tadeusz Burzyński, właściciel dóbr Uhrynów pow. Stanisławów;

Romuald Halka, b. lustrator Rady powiatowej w Starym Samborze;
 Juljan br. Brunicki, właściciel dóbr w Podhorcach pow. Stryj;
 Felicjan Dembowski, właściciel dóbr w Dołhem pow. Stryj;
 Stanisław Zagórski, właściciel dóbr w Kołodziejówce pow. Skalać;
 Dominik Rzeszotarski, dzierżawca dóbr w Hatuszczyńcach pow. Skalać;
 Jan Jakubowicz, właściciel dóbr w Bortnikach pow. Tłumacz;
 Dominik Łukasiewicz, właściciel realności w Ottynii pow. Tłumacz;
 Edward Morgenbesser, dzierżawca dóbr Łoszniów pow. Trembowla;
 Stanisław Wołkowiecki, właściciel dóbr Dydrowa pow. Turka;
 Erazm Skurnicki, zarządca dóbr w Dzwiniaczu górnym pow. Turka;
 Ignacy Sochanik, właściciel dóbr Nowiki pow. Zbaraż;
 Aleksander Fedorowicz, właściciel dóbr, Klebanówka pow. Zbaraż;
 Kazimierz Bączkowski, właściciel dóbr Szelpaki pow. Zbaraż;
 Chaim Linder, dzierżawca dóbr w Młynowcach pow. Zborów;
 Stanisław Śnieżko, właściciel dóbr Lubela pow. Żółkiew;
 Adam Biedermann, dzierżawca dóbr w Kijowcu pow. Żydaczów.

B) Z zawodu leśnictwa.

Karol Walenowski, nadleśniczy w Piszczatyńcach pow. Borszczów;
 Artur Nowotny, leśniczy w Bołdurach pow. Brody;
 Edward Szwestka w Brzeżanach;
 Emil Wiktor Niewolkiewicz, zarządca leśny w Brzozowie pow. Brzozów;
 Adam Kossecki, ref. spraw rol. Brzozów;
 Edward Brunner, leśniczy w Niemstowie pow. Cieszanów;
 Mieczysław Gałęcki, kom. inspek. leśn. Czortków;
 Jan Łosowski, leśniczy Czortków;
 Zygmunt Skalecki, rad. leś. Dobromil;
 Stanisław Schindler, zarządca lasów Bolechów pow. Dolina;
 Stanisław Lenartowicz, zarządca lasów Polanica pow. Dolina;
 Artur Gretschel, zarządca lasów Rachinie pow. Dolina;
 Wiktor Kosterkiewicz, zarządca lasów w Mizuniu st. pow. Dolina;
 Stefan Cipser, radca leśnictwa Drohobycz;
 Mieczysław Szarek inż., nadleś. Tustanowice pow. Drohobycz;
 Feliks Ostafiński, dyrektor dóbr Medenice pow. Drohobycz;
 Władysław Piotrowski, dyrektor lasów Janów pow. Gródek Jagielloński;
 Jakób Frey, dyrektor dóbr i las. Lelechówka pow. Gródek Jagielloński;
 Roman Konczakowski, leśniczy w Kopyczyńcach pow. Husiatyn;
 Zygmunt Lachman, leśn. w Jarosławiu;
 Stanisław Brzezina, dzierż. fol. Jaworów;
 Edmund Säger, ref. rol. Jaworów;
 Konstanty Linderski, tech. lasowy Jaworów;
 Ferdynand Poluszyński, radca leśnictwa Kałusz;
 Ludwik Arnatowicz, leśniczy Grabowa pow. Kamionka strumiłowa;
 Erazm Chmielewski, zarządca las. w Potnicznej pow. Kamioka;
 Alojzy Swoboda, radca leśnictwa w Kołomyji;
 August hr. Krasicki, właściciel dóbr Lisko;
 Kazimierz Geppert, lustr. lasów w Berchach pow. Lisko;
 Robert Baumann, lustr. lasów fund. hr. Skarbka we Lwowie, Łyczakowska 36 1 p.
 Zenon Szczygielski, insp. leśn. Tow. gosp. Lwów, ul. Bema 23;
 Michał Janeczko, prof. wyż. szkół. las. Lwów, ul. Supińskiego 20;
 Stanisław Sokółowski, prof. Akademii roln. w Dublanach Lwów, ul. Długosza 38;
 Jan Świrski, inż. leśnictwa Lwów, Chorążczyzna 17;

Cyryl Kochanowski, inż. leśn. rad. zarządu okr. lasów i dóbr pań. Lwów;
 J. Szczygielski, inż. leśn. Lwów, Kopernika 20;
 Romuald Dziewolski, inż. leśn. Lwów, Mochnackiego 26;
 Wiktor Domański, okręgowy insp. leśny w Kołomyji;
 Jan Biliński, prywatny leśniczy w Kołomyji;
 Edward Lisowski, lustrator dóbr państw. w Kutach;
 Jan Berwid, lustr. lasowy w Radochońcach pow. Mościska;
 Jan Teodorowicz, nadleśniczy w Pasiecznej pow. Nadwórna;
 Józef Owsiak, radca leśnictwa w Nadwórnej;
 Józef Lisowski, zarządca lasów w Delatynie pow. Nadwórna;
 Zygmunt Podstawek, nadleśniczy w Jabłonicy pow. Nadwórna;
 Jakób Jakubowicz, inż. las. w Peczeniżynie;
 Stanisław Stobiecki, zarządca lasów Sulewy pow. Podhajce;
 Stanisław Kisielewski, lustrator lasów w Miżyńcu pow. Przemyśl;
 Józef Szymusik, lustrator lasów w Krasieczynie pow. Przemyśl;
 Kazimierz Remiszewski, dyrektor dóbr Siedliska pow. Rawa ruska;
 Mieczysław Wysocki, właściciel dóbr w Ostobużu pow. Rawa ruska;
 Marjan Ceranowicz, leśniczy w Rzyczkach pow. Rawa ruska;
 Erazm Chmielewski, nadleśniczy Połoniczna pow. Radziechów;
 Adolf Libczacki, leśniczy Witków now. pow. Radziechów;
 Antoni Biberstein-Błoński, nadleśny Laszków, pow. Radziechów;
 Józef Zając, leśniczy w Hrycowoli pow. Brody;
 Karol Dudik, dyrektor lasów Chłopy pow. Rudki;
 Marjan Filipowicz, b. radca leśnictwa Sambor;
 Tadeusz Burzyński, właściciel dóbr Stanisławów;
 N. Ulbricht, właściciel dóbr Stanisławów;
 Stefan Dreziński, w Starym Samborze;
 Leopold Kohl, zarządca lasów br. Groedla Demnia wyżna pow. Skole;
 Aleksander Berwid, radca leśnictwa w Stryju;
 Hugo Hoffmann, b. zarządca lasów Hołobutów pow. Stryj;
 Emil Gottwald, dyrektor dóbr i lasów Strusów Trembowla;
 Edward Adamski, zarządca lasów Młyniska pow. Trembowla;
 Karol Krejczka, zarządca leś. Ilnik pow. Turka;
 Hugo Moslen, zarządca leś. Bukowiec pow. Turka;
 Alojzy Bozowski, właściciel dóbr w Tustogłowach pow. Zborów;
 Władysław Radzikowski, samoistny gosp. leś. Przysań pow. Żółkiew;
 Kazimierz Babiński, pow. leśnik w _ydaczowie;
 Bronisław Rużejowski, pow. Stratyn Rohatyn.

C) Z zawodu budownictwa i inżynierji.

Teodor Opolski, st. kom. budow. w Borszczowie pow. Borszczów;
 Franciszek Jaworski, inż. Wydz. Rady pow. w Brodach;
 Wilhelm Rapp, inż. w Brzeżanach;
 Władysław Hertman, budowniczy w Brzeżanach;
 Adam Kosecki, ref. spraw roln. w Brzozowie;
 Władysław Stojowski, inż. Wydziału krajowego w Buczaczu;
 Władysław Ruebenbauer, inż. przy eksp. bud. Lubaczów pow. Cieszanów;
 Stanisław Geppert, inż. kier. ekspozytury bud. w Czortkowie;
 Juljan Ortowicz, inż. naczelnik ogrzewalni kolejowej w Czortkowie;
 Kazimierz Stroka, inż. w Dolinie;
 Jan Krzeniowski, majster bud. w Czortkowie;
 Stanisław Tymiański, radca budownictwa w Bolechowie pow. Dolina;
 Stanisław Tarcholski, inż. w Bolechowie;
 Franciszek Jelonek, inż. mag. Drohobycz;

Leon Reutt, inż. rady powiat. w Drohobyczu;
 Stanisław Kindykiewicz, konc. majster murarski w Drohobyczu;
 Franciszek Jakubik, kom. bud. Wydz. kraj. w Borysławiu pow. Drohobycz;
 Filip Trop, budowniczy w Tustanowicach;
 Stanisław Ulanowski, budowniczy w Tustanowicach pow. Drohobycz;
 Antoni Lachowicz, inż. kierownik Sekcji dróg Wydz. krajowego Gródek
 Jagielloński;

Tomasz Krzyworażka, budowniczy miej. w Gródku Jagiellońskim;
 Pelagjusz Sadowski, inż. Wydziału krajowego w Horodence;
 Leon Baraniewski, inż. okręgowy w Kopyczyńcach pow. Husiatyn;
 Jakób Malinowski, emer. inż. radca budow. w Jarosławiu;
 Emil Vogel, budowniczy m. w Jaworowie;
 Karol Freund, inż. Rady powiatowej Kałusz;
 Franciszek Głuszek, kierownik ekspozytury budown. w Kamionce strumił;
 Jan Matkowski, inż. Wydziału krajowego;
 Michał Kolbuszowski, inż., autor. cywilny inżynier w Kołomyi;
 Edward Rawski, budowniczy miej. w Kołomyi;
 Marjan Ptaszko inż., dyrektor gazowni m. w Kołomyi;
 Wiktor Starzyński inż., asyst. budownictwa w Kutach pow. Kosów;
 Stefan Matwijko inż., kierownik ekspozyt. bud. Lisko;
 Juljan Cybulski, architekt Lwów, Chmielowskiego 9;
 Wincenty Rawski, architekt Lwów, Potockiego 61;
 Zygmunt Kędzierski, radca budownictwa Lwów, Ochronek 4;
 Alfred Zacharyewicz, arch. Lwów, ul. Potockiego;
 Michał Ullamm, budowniczy Lwów, Jagiellońska 20;
 Kazimierz Teodorowicz, arch. Lwów, ul. Kraszewskiego 21;
 dr. Otto Nadolski inż., prof. Politechniki Lwów, Grottgera 10;
 Andrzej Nosowicz, zastępca dyrektora kolej. pań. Lwów;
 Izidor Opolski, inż. Wydziału krajowego Borszczów;
 Witold Jakimowski, inż. radca budown. Lwów, Teatyńska 25;
 Alfred Broniewski, radca budown. Lwów, Zielona 25;
 Michał Mandyna, majster ciesielski w Nadwórnej;
 Bolesław Hendykowski, inż. w Pasiecznej pow. Nadwórna;
 Józef Łazarski, budowniczy w Tatarowie;
 Edward Zakrzewski, budowniczy w Peczenizynie;
 Jan Łempicki, inż. cywil. w Przemyśle;
 Stanisław Pollak, inż. cyw. w Przemyśle;
 Adolf Tiuz, inż. Wydziału powiatowego w Podhajcach;
 Józef Noworytko, inż. Wydziału krajowego w Rudkach pow. Rudki;
 Rzewuski inżynier w Samborze;
 Baltazar Zalewski, budowniczy w Skalacie pow. Skalać;
 Antoni Berko, budowniczy miejski w Śniatynie;
 Józef Olszański, inż. w Podwołoczyskach pow. Skalać;
 Turek, inż. w Skolem pow. Skole;
 Jan Szporek, budowniczy w Stanisławowie;
 Karol Zacharyasiewicz, budowniczy w Stanisławowie;
 Włodzimierz Szuster, star. Kom. budown. w Trembowli;
 Konstanty Hawanicki, kom. budow. w Trembowli;
 Ludwik Dębicki, star. kom. budow. Turka;
 Stefan Rotkiewicz, kierownik ekspozytury odbud. w Turce pow. Turka;
 Wilhelm Zopoth, kierownik ekspozyt. budown. w Zborowie;
 Antoni Korasiewicz, star. kom. budow. i kierow. reg. Dniestru Żydaczów;
 Franciszek Wójcik, inż. Rohatyn pow. Rohatyn.

D) Z zawodu fabrykantów.

Wilhelm Fryderyk Schmidt, właściciel dóbr Brody;
 Antoni Spiatek, studniarz Brzeżany;
 Mikołaj Linkner, maszynista Brzeżany;
 Adam Kossecki, ref. spraw roln. Brzozów;
 Emil Wiktor Niewolkiewicz, zarządca lasów biskupich Brzozów;
 Aleksander Lewanowicz, kontroler dóbr w Horyńcu pow. Cieszanów;
 Ludwik Horodylski, właściciel dóbr Kolendziany pow. Czortków;
 Seweryn Kaźmierowski, właśc. fabryki narzędzi roln. Wagnanka pow.
 Czortków;
 Józef Jakubowski, właśc. fabryki wyrobów betonowych Czortków;
 Jan Laurynów, Dyrekcja gazowni miejskiej Drohobycz;
 Józef Metzis, inż. Dyrekcji fabryki „Galicja“ Drohobycz;
 Władysław Zdanowicz, inż. Borysław pow. Drohobycz;
 Kazimierz Spoliński, inż. Borysław pow. Drohobycz;
 Franciszek Dudziak, właśc. warszt. mech. Tustanowice pow. Drohobycz;
 Ferdynand Matheisel, właśc. odlewni metali Tustanowice pow. Drohobycz;
 Adam Kowalski, inż. Dyrektor warszt. Tow. Karpackiego Tustanowice pow.
 Drohobycz;
 Antoni Mack, inspektor uprawy tytoniu Jarosław;
 Stanisław Gnoiński, dyr. szkoły przemysłu drzewnego Jaworów;
 Józef Turkiewicz, inż. dyrek. Towarz. „Kali“ w Kałuszu;
 Karol Biskupski, właściciel fabryki w Kołomyi;
 Antoni Wimmer, współwłaściciel fabryki dachówek w Kołomyi;
 Elias Kriss, właściciel rafinerji nafty w Kołomyi;
 Aleksander Śliżyński, kup. i przemysłowiec w Lisku;
 dr. Oswald Brück, dyrektor rafin. nafty Ustrzyki dolne pow. Lisko;
 dr. Stanisław Bieńkowski, inż. Dyrektor Tow. „Metal“ Lwów, ul. Listo-
 pada 43;
 dr. Kazimierz Ichnatowicz, inż. Lwów, ul. Listopada 37;
 Arnold Kolischer, inż. Dyrektor odbud. Tow. „Odbudowa“ Lwów, ul. Zybli-
 kiewicza 5;
 Roman Dzieślewski, prof. Politechniki Lwów, ul. Sakramentek 22;
 Klaudjusz Filasiewicz, prof. Szkoły przemysłowej Lwów, ul. Tarnowskiego 15;
 Gustaw Pommer, właśc. fabryki ślusarskiej Lwów, ul. Gródecka 47;
 Jan Weber, inż. Lwów, ul. Cytadela 7;
 Marcin Prugar, właściciel fabryki stolarskiej Lwów, Supińskiego;
 Jan Ichnatowicz, inż. Lwów, ul. Sykstuska 23;
 Józef Tomicki, inż. Dyrektor miej. zakładu elektr. Lwów, ul. Wulecka 2;
 Adam Teodorowicz, Dyrektor gazowni miejskiej Lwów, Gazowa 8;
 dr. Jan Jeż Rucker, właśc. fabryki konserw Lwów, ul. Długosza 20;
 Szmaja Bloch, właściciel tartaku w Delatynie pow. Nadwórna;
 Marcin Hajdu, inż. i kierownik rafinerji nafty w Peczenizynie;
 Włodzimierz Taranowski, właściciel fabryki maszyn Siołko pow. Podhajce;
 Michał Bystrzycki, właściciel tartaku w Przemyśle;
 Seweryn Górniak, właściciel fabryki wyrob. chem. w Przemyśle;
 Jan Zamorski, inż. powiatowy w Przemyślanach;
 Józef Loraus w Stanisławowie;
 Filip Libermann w Stanisławowie;
 Andrzej Selbka, zarządca tartaku w Synowódzku wyżnem pow. Skole;
 Jan Wehrstein, właściciel fabryki odlewni żelaza Stryj;
 Stanisław Solski, wł. warszt. stolar. Stryj;
 Maurycy Haus, zarządca tartaku pow. Turka;
 Leon Sternhell, zarządca tartaku Sokolniki pow. Turka;

E) Z zawodu górnictwa.

Jan Tworzydło, kierownik kopalni nafty w Grabownicy pow. Brzozów;
 Józef Buchwald, kierownik kopalni nafty w Starej wsi pow. Brzozów;
 Stanisław Geppert, inż. Czortków;
 Antoni Małota, inż. w Bolechowie pow. Dolina;
 Robert Breitwald, inż. w Dolinie;
 Stanisław Tarchalski, inż. w Bolechowie pow. Dolina;
 Zygmunt Maławski, radca gór. Drohobycz;
 Rudolf Kielesiński, inż. w Boryslawiu pow. Drohobycz;
 Witold Stocki-Sosnowski, inż. w Boryslawiu pow. Drohobycz;
 Stanisław Hennig, dyrektor firmy „Premier“ w Tustanowicach;
 Adam Mermon, inż. kierownik kopalni nafty w Tustanowicach;
 Roman Ruszowski, kierownik kopalni nafty w Tustanowicach;
 Kazimierz Łodziński, inż. kierownik kopalni nafty w Tustanowicach;
 Józef Korzeniowski, Dyrektor dóbr Pełkinie pow. Jarosław;
 Feliks Zaworski, inż. starszy radca gór. Kałusz;
 Wincenty Janusz, inż. dyrektor Żupy solnej w Wieliczce;
 Alfred Stocker, inż. dyrektor kopalni nafty w Ropience pow. Lisko;
 Leon Syniewski, prof. Politechniki, cyw. inż. Lwów, ul. Wronowskich 3;
 Wacław Wolski, inż. Lwów, ul. Kalecza L. 20;
 Leon Syroczyński, inż. gór. prof. Politechniki Lwów, ul. Wronowskich L. 3;
 Kazimierz Gąsiorowski, inż. gór. prezes Izby inż. Lwów, ul. Długosza 9;
 Emil Moch, st. radca gór. Lwów, ul. Potockiego 47;
 Zygmunt Lewakowski, przedsiębiorca naftowy Lwów, ul. Zielona L. 20;
 Mieczysław Longchamps, właściciel kopalni Lwów, ul. Romanowicza 9;
 Bronisław Leśniak, inż. radca budown. Stryj;
 Juljusz Mokry, inż. radca gór. Drohobycz;
 Zygmunt Wolski, radca gór. Łanczyn pow. Nadwórna;
 Józef Nowak, kasjer salin Łanczyn pow. Nadwórna;
 Marcin Haidu, kierownik rafinerji nafty Peczeniżyn;
 Mikuli, kierownik kopalni w Swobodzie rungórskiej pow. Peczeniżyn;
 Marcin Sawabowicz, st. radca górnictwa Stanisławów;
 Władysław Zdanowicz, współwłaściciel fabryki narzędzi wiertniczych Stryj.

F) Szczególnie dla wyłączeń praw i budowl i wodnych z powodu budowy dróg wodnych i regulacji rzek.

Franciszek Jaworski, inż. Wydziału rady powiatowej Brody;
 Wilhelm Rupf, inż. Brzeżany;
 Adam Koszecki, prof. spraw rolnych Brzozów;
 Emil Wiktor Niewolkiewicz, zarządca lasów bisk. łać. Brzozów;
 Antoni Morawicki, zarządca dóbr Zadorów pow. Buczacz;
 Marjan Małuszyński, zarządca dóbr Trybuchowce pow. Buczacz;
 Stanisław Geppert, inż. Czortków;
 Stanisław Tymiański, inż. radca bud. kierow. regulacji Świcy Bolechów pow. Dolina;
 Stanisław Kleja, inż. Wydziału krajowego w Drohobyczu;
 Franciszek Jakóbiak, inż. Boryslaw;
 Mieczysław Langer, inż. kier. regul. Łomnicy w Kałuszu, Stanisławów;
 Zgorlakiewicz, radca bud. Wydziału krajowego w Kamionce strumiłowej;
 Bronisław Winnicki, star. komisarz budownictwa Wydziału krajowego, kierownik regulacji Bugu, Busk pow. Kamionka strumiłowa;

Jan Łopuszański, dr. prof. Politechniki Lwów, ul. Lenartowicza 15;
 Marcin Maślanka, inż. cyw. Lwów, ul. Sadownicka 37;
 Stanisław Aleksandrowicz, inż. dyr. miejskich zakładów wodociągowych Lwów, ul. Zielona 60;
 Maksymiljan Matakiewicz, dr. prof. Politechniki Lwów, ul. Głęboka 6;
 Aleksander Ignacy Wagner, dyrektor biura technicznego Lwów, ul. Łyczakowska 5;
 Edward Bronarski, inż. Stanisławów;
 Kazimierz Nawarski, inż. Stryj;
 Antoni Korasiewicz, inż. star. kom. bud. i kierownictwa regulacji Dniestru w Żydaczowie.

G) Specjalnie dla budowli żelazno-betonowych.

Leon Reutt, inż. Wydziału rady powiatowej Drohobycz;
 Jakób Lenart, inż. st. kom. bud. Lwów, ul. Kurkowa L. 37;
 Alfred Zacharyewicz, inż. radca bud. Lwów, ul. Batorego 32.

ZAWIADOMIENIA.

Do listy znawców dla oceny większych posiadłości gospodarstwa rolnego i lasowego w okręgu sądu okręgowego w Kołomyży wpisano Alojzego Swobodę, radcę leśnictwa w Kołomyży.

Jan Zeitleben, właściciel dóbr w Zahajcach, został wpisany na listę znawców dla oceny większych posiadłości rolnych w okręgu sądu okręgowego w Brzeżanach.

Sąd apelacyjny w Krakowie ustanowił Kazimierza Gałaszkę, samostannego gospodarza lasowego w Grębowie, stałym znawcą ocenicielem dla większych posiadłości ziemskich z gospodarstwem lasowym.

Leopold Korzenny, dzierżawca dóbr we Lwowie, ul. św. Zofji L. 28, został wpisany na listę znawców dla oceny większych posiadłości rolnych w okręgach sądów okręgowych we Lwowie i w Brzeżanach.

W Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej zostały ogłoszone następujące ustawy i rozporządzenia Rządu, dotyczące zakresu działania Ministra Sprawiedliwości:

№ 38 z dn. 13 maja 1920 r.:

Ustawa z dn. 29 kwietnia 1920 r. o zakazie dokonywania wypłat w walucie rublowej rosyjskiej i przerachowaniu zobowiązań rublowych na marki polskie (poz. 216).

Ustawa z dn. 30 kwietnia 1920 r. w przedmiocie papierów, mających bezpieczeństwo pupilarne (poz. 220).

№ 39 z dn. 19 maja 1920 r.:

Ustawa z dn. 4 maja 1920 r. o przywróceniu praw, utraconych wskutek przestępstw politycznych i wojskowych (poz. 230).

№ 42 z dn. 28 maja 1920 r.:

Ustawa z dn. 14 maja 1920 r. o udzieleniu amnestji w b. dzielnicy pruskiej (poz. 252).

Obwieszczenie w przedmiocie sprostowania ustawy z dn. 9 marca 1920 r., zmieniającej niektóre postanowienia ustaw o postępowaniu sądowym cywilnym, obowiązujących w b. dzielnicy austriackiej (poz. 258).

№ 45 z dn. 10 czerwca 1920 r.:

Rozporządzenie wykonawcze do ustawy z dn. 4 marca 1920 r. o rejestracji i zabezpieczeniu majątków niemieckich (poz. 282).

№ 47 z dn. 16 czerwca 1920 r.:

Rozporządzenie Rady Ministrów z dn. 17 maja 1920 r. o wprowadzeniu w życie na obszarze b. dzielnicy pruskiej ustawy w sprawie wydawania Dziennika Ustaw Rzplitej Polskiej (poz. 288).

№ 49 z dn. 22 czerwca 1920 r.:

Ustawa z dn. 29 maja 1920 r. w przedmiocie zmiany przepisów o opodatkowaniu spadków i darowizn (poz. 299).

Rozporządzenie Ministra Skarbu w przedmiocie jednolitego tekstu przepisów ustawowych o opodatkowaniu spadków i darowizn na obszarze b. zaboru rosyjskiego (poz. 300).

Rozporządzenie Ministrów Skarbu i Sprawiedliwości o wypuszczaniu listów zastawnych Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego i Towarzystw Kredytowych Miejskich, działających na obszarze b. zaboru rosyjskiego (poz. 301).

№ 50 z dn. 23 czerwca 1920 r.:

Rozporządzenie Rady Ministrów z dn. 10 czerwca 1920 r. w przedmiocie odroczenia zapłaty prywatno-prawnych wierzytelności pieniężnych w b. zaborze austriackim (poz. 309).

№ 52 z dn. 1 lipca 1920 r.:

Ustawa z dn. 30 czerwca 1920 r. w przedmiocie przedłużenia czasokresu przedawnienia niektórych roszczeń, objętych ustawą z dn. 26 marca 1919 r. (poz. 318).

Ustawa z dn. 30 czerwca 1920 r. o ulgach w spłacaniu zaległych procentów od intabulowanych wierzytelności tudzież zaległych podatków i danin publicznych w okręgu sądu apelacyjnego we Lwowie (poz. 319).

Rozporządzenie Rady Ministrów w przedmiocie przedłużenia terminów wekslowych w okręgu sądu apelacyjnego Lubelskiego (poz. 321).

Rozporządzenie Rady Ministrów w przedmiocie przedłużenia terminów wekslowych w okręgu sądu apelacyjnego Warszawskiego (poz. 322).

RUCH SŁUŻBOWY.

MIANOWANI:

Na zasadzie art. 7 Dekretu o najwyższej władzy reprezentacyjnej Rzeczypospolitej Polskiej zostali mianowani przez Naczelnika Państwa:

Franciszek Ossowski, sędzia śledczy S. O. w Lublinie — sędzią sądu okręgowego w Lublinie;

Stanisław Bokiewicz, sędzia sądu okr. w Lublinie—wiceprezesem sądu okr. w Lublinie;

Emil Pęski — sędzią sądu okr. w Łowiczu;

Dr. Eugenjusz Jarra, radca w prokuraturji gen. Rzeczypospolitej Polskiej — sędzią sądu apelacyjnego w Warszawie;

Sabin Bohdan Chęciński — sędzią sądu okr. w Łodzi;

Kazimierz Kasznica, radca prokuraturji gen. Rzeczypospolitej Polskiej — sędzią sądu okręgowego w Warszawie;

Adam Stanisławski, sędzia sądu okręgowego w Warszawie — wiceprezesem sądu okręgowego w Warszawie.

Na zasadzie art. 33 Dekretu o tymczasowej organizacji Władz Naczelnych zostali przez Ministra Sprawiedliwości mianowani:

Jan Winiarski, aplikant zast. sędziego śledczego S. O. w Warszawie — sędzią śledczym S. O. w Płocku (bez rewiru);

Ryszard Mieczynski, sekretarz sądu okręgowego w Białymstoku — sędzią pokoju I okr. m. Białegostoku;

Jan Rozborski — sędzią pokoju w Koszycach w okr. sądowym Kieleckim;

Włodzimierz Rudnicki — sędzią śledczym s. okr. w Łodzi;

Alfred Szwarc, aplikant, zast. sędz. śledcz. s. okr. w Białymstoku — sędzią śledczym S. O. w Białymstoku;

Jan Demant, aplikant, zast. sędz. śl. S. O. w Białymstoku—sędzią śledczym s. okr. w Białymstoku;

Zygmunt Michałek, sekretarz s. pok. w Strzelcach Małych — sędzią pokoju w Działoszynie w okręgu sądowym Piotrkowskim;

Józef Lisiecki — sędzią śledczym sądu okręgowego w Kielcach (bez rewiru);

Zygmunt Merkel, aplikant, zast. sędz. śledcz. we Włocławku — sędzią śledczym sądu okręgowego we Włocławku;

Godfryd Władysław Zagrodzki — sędzią pokoju w Grójcu, w okręgu sądowym Warszawskim;

Stefan Żyżniewski — sędzią pokoju II okr. w Miechowie, w okręgu sądowym Kieleckim;

Władysław Obuchowicz — sędzią pokoju w Zakrocymiu, w okręgu sądowym Warszawskim;

Józef Stembrowicz, sekretarz s. okr. w Łomży p. o. sędziego pokoju w Ostrołęce w okręgu sądowym Łomżyńskim;

Zygmunt Talarowski, sędzia śledczy s. okr. w Warszawie — sędzią pokoju (zapasowym) w okręgu sądowym Warszawskim;

Jan Zadrożny, sekretarz urzędu prokuratorskiego w Łomży — sędzią pokoju w Grajewie w okręgu sądowym Łomżyńskim;

Romuald Godlewski, p. o. sekretarza s. okr. w Siedlcach — sędzią pokoju w Trojanowie w okręgu sądowym Siedleckim;

Stefan Chełmicki — sędzią śledczym s. okr. w Zamościu.

Na zasadzie art. 21 przepisów tymczasowych o urządzeniu sądownictwa, zostali przez Ministra Sprawiedliwości mianowani:

Stanisław Schultz — sekretarzem Sądu Najwyższego w Warszawie;
 Paweł Mikosza — sekretarzem Sądu Najwyższego;
 Tadeusz Krychowski, aplikant przy sądzie apelacyjnym w Warszawie — podprokuratorem przy sądzie okręgowym w Łomży;
 Józef Nowachowicz, sędzia śledczy sądu okręgowego w Piotrkowie — podprokuratorem przy sądzie okręgowym Piotrkowie;
 Nikodem Stanisław Goldsztein, aplikant zast. sędz. śl. sądu okręgowego w Białymstoku — podprokuratorem przy sądzie okręgowym w Białymstoku;
 Konstanty Wawrzyński, podsekretarz sądu okręgowego w Łodzi — sekretarzem sądu okręgowego w Łodzi;
 Władysław Gintowt Dziewałtowski — aplikantem przy sądzie apelacyjnym w Warszawie;
 Tomasz Dębski, sędzia okręg. w Piotrkowie — notariuszem przy wydz. hip. sądu pokoju w Radomsku, w okr. sądowym Piotrkowskim;
 Zygmunt Kulesza, notariusz przy wydz. hip. sądu pokoju w Widawie, w okręgu sądowym Piotrkowskim — notariuszem przy wydz. hip. sądu pokoju w Zgierzu, w okr. sądowym Łódzkim;
 Aleksander Frackiewicz — aplikantem przy sądzie apelacyjnym w Warszawie;
 Kazimierz Jewniewicz — aplikantem przy sądzie apelacyjnym w Warszawie, zastępcą sędz. śledcz. w okr. sądowym Łowickim;
 Hipolit Siekierski — komornikiem przy sądzie okręgowym w Warszawie;
 Jan Gościmski — komornikiem przy sądzie okręgowym w Warszawie;
 Jan Kassakajtis, pisarz hipoteczny w Suwałkach — notariuszem przy wydziale hipotecznym sądu okręgowego w Suwałkach.

PRZENIESIENI:

Na zasadzie art. 36 dekretu o tymczasowej organizacji władz naczelnych w Królestwie Polskim, zostali przeniesieni:

Stanisław Mońkowski, sędzia pokoju w Siedlcach, na takie samo stanowisko do XII okr. m. Warszawy;
 Zbigniew Podgórski, sędzia pokoju IX okr. m. Warszawy (dodatkowy) na stanowisko sędziego pokoju IX okr. m. Warszawy;
 Heljodor Wierzejski, sędzia pokoju zapasowy w okręgu sądowym Warszawskim na stanowisko sędziego pokoju VII okr. m. Warszawy (dodatkowy);
 Antoni Czarnecki, sędzia pokoju w Grójcu na takie samo stanowisko do IX okr. m. Warszawy (dodatkowy);
 Józef Feliks Kunstfeld, sędzia śledczy w Lubartowie w okr. sądowym Lubelskim, na takie samo stanowisko do Lublina;
 Władysław Augustynowicz, prezes sądu okręgowego w Mławie, na takie samo stanowisko do Łodzi;
 Jerzy Olędzki, sędzia pokoju w Ostrołęce, w okr. sądowym Łomżyńskim, na takie samo stanowisko do m. Siedlec;
 Jan Rowiński, sędzia pokoju w Bałutach na takie samo stanowisko do VII okr. m. Łodzi.

ZWOLNIENI:

Na zasadzie art. 36 dekretu o tymczasowej organizacji, władz naczelnych w Królestwie Polskim, zostali zwolnieni:

Wilhelm Fejertag, ze stanowiska aplikanta przy sądzie apelacyjnym w Warszawie, na skutek podania;

Leon Józef Błaszowski, ze stanowiska sekretarza Sądu Najwyższego w Warszawie, na skutek podania;
 Tadeusz Zylber, ze stanowiska st. referenta sekretariatu prawniczego przy Sądzie Najwyższym, na skutek podania;
 Roman Różański, ze stanowiska podprokuratora przy sądzie okręgowym w Białymstoku, na skutek podania;
 Józef Ignacy Parczewski, ze stanowiska sędziego sądu okręgowego w Zamościu, na skutek podania.
 Anatol Radliński, ze stanowiska notariusza przy wydziale hipotecznym sądu okręgowego w Suwałkach, na skutek podania;
 Iwo Przybora, ze stanowiska aplikanta przy sądzie apelacyjnym w Warszawie, na skutek podania;
 Władysław Borth, ze stanowiska aplikanta przy sądzie apelacyjnym w Warszawie, na skutek podania;
 Joachim Małczyński, ze stanowiska komornika przy sądzie okręgowym w Warszawie, na skutek podania;
 Adam Jagodziński, ze stanowiska sędziego pokoju w Grajewie w okr. sądowym Łomżyńskim, na skutek podania;
 Gracjan Strzyżewski, ze stanowiska sekretarza sądu okręgowego w Warszawie, na skutek podania;
 Wacław Ferencowicz, ze stanowiska sędziego śledczego sądu okręgowego w Radomiu, na skutek podania;
 Tadeusz Dynowski, ze stanowiska sędziego sądu okręgowego w Białymstoku, na skutek podania;
 Leonard Baranowski, ze stanowiska sędziego śledczego sądu okręgowego w Łodzi, na skutek podania;
 Aleksander Endelman, ze stanowiska aplikanta przy sądzie apelacyjnym w Lublinie, na skutek podania;
 Bronisław Ordega, ze stanowiska sędziego pokoju w Trojanowie w okr. sądowym Siedleckim, na skutek podania.

ZMARLI:

Władysław Przegaliński, sędzia sądu apelacyjnego w Lublinie;
 Jan Jaskłowski, sędzia pokoju w Miąsowej, w okr. sądowym Kieleckim;
 Hipolit Giegurzyński, notariusz przy wydziale hipotecznym sądu pokoju w N. Radomsku w okr. sądowym Piotrkowskim;
 Stanisław Moksiewicz, referent w Ministerstwie Sprawiedliwości.

UNIEWAŻNIONA NOMINACJA.

Antoniego Romanowskiego, mianowanego sędzią pokoju w Jedwabnem w okręgu sądowym Łomżyńskim.

Na zasadzie art. 32 dekretu o tymczasowej organizacji władz naczelnych zostali mianowani w Ministerstwie Sprawiedliwości:

Dr. Stanisław Batycki, radca ministerjalny — naczelnikiem wydziału;
 Edward Borzemski, zast. nacz. rachuby — naczelnikiem rachuby;
 Jan Kolany, kontroler — zastępcą naczelnika rachuby;
 Stefan Wemberger, kontroler — zast. nacz. rachuby;
 Dr. Jan Rafał Rutkowski — sędzia sądu apelacyjnego we Lwowie — radcą ministerjalnym;
 Władysław Gantner, starszy referent — radcą ministerjalnym;
 Stefanja Ciechomska, pom. referenta — referentem;
 Wacław Antoniewicz, kontroler — referentem;

Stanisław Teodorczyk, st. rachmistrz — kontrolerem;
 Jadwiga Chmielińska, sekretarka więzienia kobiecego w Warszawie — st. rachmistrzem;
 Stefan Skoryna, st. referentem;
 Dr. Lucjan Górniewicz, referent — st. referentem;
 Klemens Hermanowski, referent — st. referentem.
 Michał Błoński, podprokurator przy sądzie okręgowym w Rzeszowie, st. referentem Ministerstwa.

ZWOLNIENI:

Na zasadzie art. 32 dekretu o tymczasowej organizacji władz naczelnych w Królestwie Polskim zostali zwolnieni w Ministerstwie Sprawiedliwości:

Dr. Józef Łaskiewicz, ze stanowiska szefa sekcji, na skutek mianowania — prezesem komisji szacunkowej w Żółkwi;
 Bohdan Chelmiński, ze stanowiska naczelnika wydziału, na skutek mianowania — szefem sekcji w Ministerstwie b. dzielnicy pruskiej;
 Franciszek Zygmunt Godlewski, ze stanowiska st. referenta, wskutek przejścia do Ministerstwa Spraw Wewnętrznych;
 Hanna Znatowiczówna, ze stanowiska sekretarki, na skutek przejścia do Ministerstwa Rolnictwa i Dóbr Państwowych;
 Zygmunt Beczkowicz, ze stanowiska radcy ministerjalnego na skutek mianowania — zastępcą komisarza Rządu m. st. Warszawy.

RUCH SŁUŻBOWY W B. ZABORZE AUSTRIACKIM.

Postanowieniem Ministra posunięci zostali z dniem 4 lutego r. b. do VIII kl. r.

Jan Gwozdowicz, sędzia sądu pow. w Bołszowcach;
 Daniel Nasada, sędzia sądu pow. w Kałuszu;
 Zbigniew Kurek, sędzia sądu pow. w Monasterzyskach;
 Jarosław Proskurnicki, sędzia sądu pow. w Monasterzyskach;
 Mikołaj Humenny, sędzia sądu pow. w Załoźcach;
 Mikołaj Samowicz, sędzia sądu pow. w Horodence;
 Marjan Hrycak, sędzia sądu pow. w Grzymałowie;

Postanowieniem Naczelnika Państwa z dn. 2 kwietnia r. b. zamianowany został prezes sądu okręgowego w Złoczowie Ignacy Dzerowicz — sędzią sądu apelacyjnego w V kl. r. we Lwowie.

Postanowieniem Ministra Sprawiedliwości z dn. 10 kwietnia r. b. posunięci zostali do V kl. rangi sędzia sądu okręgowego Feliks Bernacki w Kołomyi i wiceprezes sądu okręgowego Konstanty Onyszkiewicz w Tarnopolu.

Postanowieniem Ministra Sprawiedliwości z dn. 27 kwietnia r. b. zamianowani zostali podprokuratorami przy sądach okręgowych w VIII kl. r.: sędzia sądu pow. Stanisław Kuczkiewicz w Bóbrce dla Stanisławowa; sędzia zapasowy Stefan Szafranec w Turce n/S dla Sambora i sędzia sądu pow. Jan Goertz w Sniatynie dla Kołomyi.

Postanowieniem Ministra z dn. 10 maja r. b. przeniesionym został sędzia sądu okręgowego VII kl. rangi dr. Stanisław Freindl de Freindsberger z Jasła do Tarnowa, oraz zamianowanym został sędzia powiatowy VIII kl. rangi w Mielcu Władysław Kapa — sędzią sądu okręgowego VIII kl. rangi w Tarnowie, aplikant zaś dr. Stanisław Mazurkiewicz — sędzią zapasowym IX kl. rangi dla okręgu sądu apelacyjnego w Krakowie.

Postanowieniem Ministra z dn. 12 maja przeniesionym został sędzia powiatowy Tadeusz Sońnicki z Dukli do Liszek.

Postanowieniem Ministra z dn. 15 maja r. b. przeniesionym został podprokurator przy sądzie okręgowym Henryk Kraus z Tarnowa do Rzeszowa.

Postanowieniem Naczelnika Państwa z dn. 15 maja r. b. mianowany został podprokurator przy sądzie okręgowym we Lwowie Karol Kowalski podprokuratorem przy sądzie apelacyjnym w VI kl. r. we Lwowie.

Postanowieniem Ministra z dnia 4 czerwca 1920 r. mianowany został naczelnik sądu powiatowego w Obertynie Franciszek Kowalski — sędzią sądu okręgowego w VIII klasie rangi w Kołomyi.

Minister Sprawiedliwości postanowieniem z dnia 7 czerwca r. b. przeniósł w b. zaborze austriackim, sędziego sądu okręgowego dr. Piotra Kosmana z Tarnowa do Rzeszowa.

Postanowieniem Ministra z dn. 9 czerwca r. b. przeniesieni zostali notariusze:

Franciszek Szelewski, w Przemyślanach do Lwowa;
 Stanisław Hołub, w Brodach do Lwowa;
 Emil Szolginia, w Skolem, do Skalatu;
 Jan Wiewiórski, w Brodach do Kołomyi;
 Ludwik Piątkiewicz, w Husiatynie do Tarnopola;
 Marcelli Ruxer, w Sanoku do Czortkowa.

Mianowani:

Adam Rupprecht, notariusz w Czerniowcach dla Sambora.

Przeniesieni notariusze:

Józef Górnicki, w Busku do Stanisławowa;
 Franciszek Dębicki, w Bóbrce do Przemyślan;
 Wojciech Mayer, w Grzymałowie do Lwowa;
 Kazimierz Bodakowski, w Medenicach do Mościsk;
 Felicjan Girzejowski, w Kołomyi do Sambora;
 Teodozy Pelewicz, w Brzeżanach do Stanisławowa;
 Władysław Górka, w Bełzie do Stanisławowa;
 Władysław Kaliniewicz, w Glinianach do Brzozowa;
 Jan Mandela, w Podwołoczyskach do Tarnopola;
 Władysław Buszyński, w Bołszowcach do Zabłotowa;
 Henryk Fiedler, w Brzeżanach do Rohatyna;
 Antoni Magoński, w Kopyczyńcach do Trembowli;
 Adam Ważny, w Żabiem do Zborowa;
 Adam Marcinkiewicz, w Dynowie do Sanoka;
 Franciszek Radziszewski, w Nizankowicach do Sanoka;
 Roman Gołogórski, w Mikulińcach do Tarnopola;

Leon Czomkiewicz, w Łące do Obertyna;
Dr. Adam Bosakowski, w Starej Soli do Doliny;
Mieczysław Hertrich-Woleński, w Mostach Wielkich do Zbaraża.

Mianowani notariuszami kandydaci notarialni:

Aleksander Kokurewicz, w Stanisławowie dla Tłumacza;
Stanisław Gabryszewski, w Zbarażu dla Bursztyna;
Stanisław Sławik, w Złoczowie dla Kopyczyniec;
Bolesław Krókowski, w Budzanowie dla Brzeżan;
Juljan Kurowski, we Lwowie dla Borszczowa;
Michał Moczulski, we Lwowie dla Grzymałowa;
Dr. Józef Adlerstein, w Monasterzyskach dla Gwoźdźca;
Stanisław Ziemnowicz, w Bóbrce dla Bóbrki;
Dr. Łazarz Ecker, we Lwowie dla Mostów Wielkich;
Teofil Daszkiewicz, w Tłustem dla Skolego;
Stanisław Beniński, w Przemyślu dla Bełża;
Józef Praszil, w Rohatynie dla Buska;
Edward Fassnacht, obecnie kapitan W. P. w Lublinie dla Brodów;
Fryderyk Mikuli, w Baligrodzie dla Baligrodu;
Tadeusz Nawrocki, w Radziechowie dla Radziechowa;
Stanisław Michałowski, w Samborze dla Liska;
Józef Tarzyński, w Podkamieniu dla Podkamienia;
Bronisław Filipczak, w Brzozowie dla Dubiecka;
Adam Sawaszkiewicz, w Kossowie dla Brzeżan;
Roman Zajączkowski, w Obertynie dla Jabłonowa;
Karol Etterle, w Tyśmienicy dla Glinian;
Marjan Szefer, we Lwowie dla Niemirowa;
Mieczysław Wittemberski, w Wieliczce dla Krakowca;
Kazimierz Uhma, w Bursztynie dla Żabiego;
Stanisław Róg, w Tarnopolu dla Tłustego;
Dr. Stanisław Sołtyński, w Czerniowcach dla Monasterzysk;
Dr. Eugenjusz Heyda, we Lwowie dla Delatyna;
Władysław Kornafel, w Jaworowie dla Jaworowa;
Jan Nowak, w Starym Samborze dla Niżankowic;
Edmund Howorka, w Dobromilu dla Husiatyna;
Władysław Jarski, w Stryju dla Zaleszczyk;
Stefan Lewicki, w Wiśniowczyku dla Wiśniowczyka;
Jakób Badecki, w Łańcucie dla Starej Soli;
Leon Gwóźdź, w Gródku Jag. dla Dynowa;
Jan Wolnik, w Tłumaczu dla Podwołoczysk;
Kazimierz Sokół, we Lwowie dla Budzanowa;
Kazimierz Melchert, w Skolem dla Medenic;
Bolesław Zajączkowski, we Lwowie dla Brodów;
Władysław Sobolewski, we Lwowie dla Mikuliniec.

ADWOKATURA.

Skład Izby Adwokackiej okręgu sądu apelacyjnego w Warszawie

Delegaci:

1) Stefan Baliński,	10) Bronisław Sobolewski,
2) Czesław Brzeziński,	11) Aleksander Strachowicz,
3) Olech Federowicz,	12) Leonard Tallen-Wilczewski.
4) Aleksander Jackowski,	
5) Henryk Konic,	Zastępcy:
6) Telesfor Kożuchowski,	1) Henryk Cederbaum,
7) Józef Lachmanowicz,	2) Henryk Ettinger,
8) Czesław Mejro,	3) Jan Jakób Littauer.
9) Maksymiljan Poznański,	

Skład Izby Adwokackiej okręgu sądu apelacyjnego w Lublinie.

Delegaci:

Zastępcy:

1) Józef Dobrzański,	1) Marja Dobrosław Kleyna,
2) Jan Janiszewski,	2) Karol Staniszewski,
3) Eugenjusz Nawroczyński.	3) Tadeusz Wędrychowski.

Rada Naczelna na posiedzeniu w dniu 17 kwietnia 1920 roku wybrała:

A) Na Prezesa p. Henryka Konica — Warszawa, ul. Kredytowa 5,
na zastępcę p. Bronisława Sobolewskiego — Warszawa, Boduena 1,
na sekretarza p. Aleksandra Jackowskiego — Warszawa, Żórawia 16,
na skarbnika p. Leonarda Tallen-Wilczewskiego — Warszawa, Traugutta 6,

B) Do Senatu dla spraw dyscyplinarnych adwokackich przy Sądzie Najwyższym.

Na członków:

- 1) Olecha Federowicza — Warszawa, ul. Wilcza 53,
- 2) Telesfora Kożuchowskiego — Kalisz,
- 3) Aleksandra Jackowskiego — Warszawa, ul. Żórawia 16,

Na zastępców:

- 1) Czesława Brzezińskiego — Warszawa, ul. Wązka 3,
- 2) Maksymiljana Poznańskiego — Warszawa, ul. Ś-to Krzyska 15,
- 3) Aleksandra Strachowicza — Warszawa, ul. Czysta 4.

C) Do sądu dyscyplinarnego 2-iej instancji.

Na członków:

- 1) Olecha Federowicza — Warszawa, ul. Wilcza 53,
- 2) Telesfora Kożuchowskiego — Kalisz,
- 3) Aleksandra Jackowskiego — Warszawa, ul. Żórawia 16,
- 4) Maksymiljana Poznańskiego — Warszawa, Ś-to Krzyska 15,
- 5) Aleksandra Strachowicza — Warszawa, ul. Czysta 4.

Na zastępców:

- 1) Czesława Brzezińskiego — Warszawa, ul. Wązka 3,
- 2) Bronisława Sobolewskiego — Warszawa, ul. Boduena 1.

Skład Izby Adwokatów we Lwowie:

Prezes:

Dr. Edmund Kamieński.

Zastępcy Prezesa:

Dr. Rafał Buber i Dr. Abraham Landes.

Członkowie Wydziału:

Dr. Michał Grek, Kazimierz Łaza, Julian Karol Nowotny, Seweryn Panetha, Jakób Reich, Izidor Steinhardt, Mikołaj Szuchewicz, Artur Till i Leon Wolf.

Zastępcy członków Wydziału:

Dr. Maksymiljan Blumenfeld, Marcelli Buber, Michał Ringiel, i Jan Strzemieński.

Prokurator Izby:

Dr. Michał Grek.

Zastępcy Prokuratora:

Dr. Ignacy Wein i Dr. Klemens Sokal.

Prezydent Rady Dyscyplinarnej:

Dr. Wittlin Bernard.

Członkami Rady Dyscyplinarnej:

Dr. Stanisław Deryng, Stanisław Dobiecki, Mojżesz Dogilewski, Maksymiljan Fried, Eljasz Fischler, Eugenjusz Gwozdecki, Jakób Korkis, Roman Langner, Marcelli Lauba, Tadeusz Mańkowski, Adolf Menkes, Stanisław Pohorecki, Ignacy Schönbach i Leon Ziona.

Zastępcy członków Rady Dyscyplinarnej:

Dr. Juljusz Fella, Lewa Hankiewicz, Bruno Pokorny, Henryk Rosmarin, Zdzisław Stankiewicz i Józef Ułam.

Członkami Komisji dla egzaminów adwokackich:

Maurycy Allerhand, Leon Chotiner, Stanisław Deryng, Filip Ewin, Stefan Fedak, Marek Finkler, Adolf Fischer, Szymon Fläschner, Tadeusz Gorecki, Ferdynand Kwiatkowski, Włodzimierz Mochnacki, Julian Nowotny, Adolf Rosmarin, Juljusz Sandauer, Zygmunt Weissglas, Józef Wróblewski, Teodor Zajac i Gerschon Zipper.

W okręgu Izby Adwokackiej we Lwowie.

Wpisani na listę adwokatów:

Dr. Adolf Dworski z siedzibą w Stanisławowie,
 „ Józef Feuerstein „ „ Chodorowie,
 „ Iwan Hołubowski „ „ we Lwowie,
 „ Knoll Leiser „ „ „
 „ Stanisław-Adam-Adolf Aulich z siedzibą we Lwowie,
 „ Izidor Kaufman z siedzibą we Lwowie,
 „ Jonasz Lewin z siedzibą w Kołomyji,
 „ Jakób Lessing z siedzibą we Lwowie,
 „ Leizer Margulies z siedzibą w Stanisławowie,
 „ Adolf Roth z siedzibą we Lwowie.

Przesiedlili się:

Dr. Andrzej Czajkowski z Sambora do Kołomyji,
 „ Józef Händel ze Lwowa do Żurawna,
 „ Izak Königsberg z Budzanowa do Mielnicy,
 „ Kalman Klemens Nusbaum z Bóbrki do Jarosławia,
 „ Juda Pohl z Brzeżan do Winnik,
 „ Emil Siegelbaum z Cieszanowa do Rawy Ruskiej,
 „ Izidor Steinhard z Tarnopola do Lwowa,
 „ Mikołaj Agapsowicz z Zabłotowa do Lwowa,
 „ Józef Borowiec z Łańcuta do Lwowa,
 „ Karol Srokowski ze Lwowa do Łańcuta,
 „ Oskar Weingarten z Zaleszczyk do Stanisławowa,
 „ Mikołaj Zelechowski z Sołotwiny do Kałusza.

Zgłosili zamiar przesiedlenia się:

Dr. Izidor Blumenblatt z Ottynji do Łodzi,
 „ Jan Celestyn Fried ze Lwowa do Podhajec,
 „ Michał Król z Żółkwi do Lwowa,
 „ Leon Sternhell ze Złoczowa do Łańcuta,
 „ Dawid Werfel ze Stanisławowa do Złoczowa,
 „ Marek Załoscer z Chodorowa do Horodenki.

Zrezygnowali z urzędu:

Dr. Stanisław Rubczyński w Złoczowie,
 „ Janusz Schiffman we Lwowie,
 „ Bazyl Szwedzicki „ „

Zmarli:

Dr. Włodzimierz Jurkiewicz w Stanisławowie,
 „ Feliks Jurowicz we Lwowie,
 „ Michał Koniuszecki w Złoczowie.

W okręgu Izby Adwokackiej w Krakowie.

Wpisani na listę adwokatów:

Dr. Karol Emil Horn z siedzibą w Dąbrowie,
 „ Jarosław Karczmarczyk z siedzibą w Muszynie,
 „ Leon Rosenstok wpisany na listę adwokatów z siedzibą w Bochni.
 „ Samuel Druts z siedzibą w Krakowie,
 „ Szlama Zelman Gelbwachs z siedzibą w Krakowie,
 „ Michał Jaczek „ „ „
 „ Ryszard Izrael Schinagel „ „ „ Jaśle,
 „ Samuel Pilzer „ „ „ Krakowie,
 „ Mares Wareslaut „ „ „ „
 „ Ozjasz Kleinfeld recte Langer z siedzibą w Białej,
 „ Leon Pieniążek z siedzibą w Przeworsku,
 „ Marek Weber z siedzibą w Krakowie.

Przesiedlili się:

- Dr. Karol Mandel z Krakowa do Warszawy,
- „ Salomon Zelt z Krakowa do Warszawy,
- „ Ezechiel Kahane z Rzeszowa do Drohobycza,
- „ Kazimierz Miszke z Przeworska do Niska.

Zgłosili zamiar przesiedlenia się:

- Dr. Jakób Przeworski z Krakowa do Warszawy, substytutem ustanowiono Dr. Zygmunta Lilienthal,
- „ Ezryel Horowitz z Brzeska do Łodzi, substytutem ustanowiono Dr. Aleksandra Deichesa,
- „ Kazimierz Nowotny z Nowego Targu do Czarnego Dunajca, substytutem ustanowiono Dr. Władysława Mieszkowskiego,
- „ Józef Pflaster z Krakowa do Radomyśla, substytutem ustanowiono Dr. Hermana Kriegera.
- „ Izidor Chorowicz zgłosił zamiar przesiedlenia się z Krakowa do Częstochowy, substytutem ustanowiono D-ra Wiktora Peipera w Krakowie,
- „ Jakób Weinberg zgłosił zamiar przesiedlenia się z Rzeszowa do Krzeszowic, substytutem ustanowiono Dr. Wassermana w Rzeszowie,

Zrezygnowali z adwokatury:

- Dr. Semen Bułyk w Muszynie, substytutem ustanowiono Dr. Feliksa Borowczyka, adwokata w Nowym Sączu,
- „ Stefan Eirchmayer w Krakowie, substytutem ustanowiono Dr. Karola Lewandowskiego, adwokata w Krakowie,
- „ Konrad Krókowski w Wadowicach, substytutem ustanowiono Dr. Władysława Wodzińskiego, adwokata w Wadowicach,
- „ Ludwik Lipiński w Krakowie, substytutem ustanowiono Dr. Edwarda Sabudę, adwokata w Krakowie.
- „ Franciszek Bardel zrezygnował z adwokatury, substytutem ustanowiono Dr. Michała Habudę, w Krakowie,
- Dr. Witold Sygiericz zawieszony w wykonywaniu adwokatury od dnia 20/III do 20/VII 1920 r. substytutem ustanowiono D-ra Mikołaja Gryzieckiego w Krakowie,
- Zmarł Dr. Izidor Flaum adwokat w Tarnowie, substytutem ustanowiono D-ra Aleksandra Zmigroda.

W okręgu Izby Adwokackiej w Samborze.

Wpisani na listę adwokatów:

- Dr. Teofil Chajes z siedzibą w Drohobyczu,
- „ Jakób Lichtenstein z siedzibą w Podbużu,
- „ Rudolf Eisinger „ „ Komarnie,
- „ Teodor Kmicikiewicz „ „ Samborze,
- „ Mojżesz-Lazor Körner „ „ Stryju,
- „ Izidor Rath „ „ Podbużu,
- „ Marek (Mojżesz) Hoffner z siedzibą w Stryju,
- „ Maksymiljan Bardach z siedzibą w Żydaczowie, wskutek przesiedlenia się z Oleska,
- „ Ozyasz Abraham Dische z siedzibą w Samborze,
- „ Karol Lempert z siedzibą w Skolem,
- „ Izrael Noach Spindel z siedzibą w Drohobyczu.
- „ Paweł Adam Lehrman z siedzibą w Starym Samborze,
- „ Jakób Zasławski z siedzibą w Drohobyczu po przesiedleniu się z Kosowa.

W okręgu Izby Adwokatów w Przemyślu.

Wpisani na listę adwokatów:

- Dr. Ignacy Blumenkranz adwokat z siedzibą w Lutowskach,
- „ Józef Deiches z siedzibą w Jarosławiu,
- „ Artur Goldstaub „ „ Dubiecku,
- „ Izak Hoffman z siedzibą w Baligrodzie, wskutek przesiedlenia się z Bochni,
- „ Kalman vel Klemens Nusbaum z siedzibą w Jarosławiu wskutek przesiedlenia się z Bóbrki.

Skład Wydziału Izby adwokatów w Przemyślu.

Prezydent:

Dr. Leonard Tarnawski.

Wiceprezydent:

Dr. Wilhelm Rosenbach.

Członkowie wydziału:

Dr. Włodzimierz Błazowski, Dr. Jakób Glanz, Dr. Jakób Mester, Dr. Leon Peiper, Dr. Wojciech Słaczka, Dr. Izajasz Tember i wybrany dnia 22 b. m. na rok Dr. Fryderyk Gottlieb.

L I S T A

ADWOKATÓW I APLIKANTÓW ADWOKACKICH

okręgu sądu apelacyjnego w Warszawie.

Adwokaci zamieszkali w Warszawie.

Aleksander Abramson—Żórawia 24,
 Józef Adamski — Plac Warecki 6,
 Feliks Adamski — Widok 8,
 Stefan Aleksandrowicz — Koszykowa 30,
 Władysław Arkuszewski — Krakowskie-Przedmieście 87,
 Stanisław Arnstein — Senatorska 30,
 Maurycy Asterblum—Plac Warecki 3.

Eugenjusz Barcikowski—Hortensja 3,
 Stanisław Bartlakowski — Czackiego 16,
 Feliks Bauererc — Wielka 6,
 Rafał Bauererc — Mazowiecka 1,
 Ignacy Baumberg — Próżna 8,
 Gustaw Beylin — Pl. Żelaznej Bramy 6,
 Stanisław Belza — Chmielna 29,
 Edward Berens—Nowy-Swiat 57,
 Michał Józef Bergson — Widok 22,
 Jerzy Berland — Piękna 29,
 Michał Berson — Aleja Róż 2,
 Czesław Białaszewicz — Marszałkowska 151,
 Bolesław Bielawski — Krakowskie-Przedmieście 19,
 Wincenty Biskupski — Zielna 46,

Zygmunt Blenau — Jasna 24,
 Józef Bloch — Foksal 16,
 Zygmunt Bloch — Wielka 65,
 Leopold Blumenthal — Marszałkowska 97 a,
 Leonard Bobiński—Śto-Krzyska 30,
 Antoni Bogucki—Wspólna 28,
 Teodor Bojanowicz — Warecka 10,
 Józef Bojasiński—Emilji Plater 32,
 Włodzimierz Borzecki — Marszałkowska 95,
 Kazimierz Brokman — Niecała 10,
 Wacław Brokman—Mazowiecka 10,
 Łazarz Broms — Miodowa 5,
 Ignacy Bruner — Długa 19,
 Czesław Brzeziński—Wązka 3,
 Kazimierz Budny — Ujazdowska 20,
 Alfred Bursche—Ordynacka 9.

Henryk Cederbaum—Rysia 2,
 Stanisław vel Salomon Celt—Smolna 14,
 Ignacy Chabielski — Senatorska 6,
 Józef Charkiewicz — Marszałkowska 66,
 Adam Chełmoński — Wielka 65,
 Wacław Chmieliński — Foksal 13,
 Ignacy Cholewicki — Marienstadt 1,
 Stefan Chomiczewski — Hoża 15,
 Stefan Chorzewski — Jerozolimska 107,
 Zygmunt Chorzewski — Bracka 23,
 Stefan Choromański — Żórawia 22,
 Tadeusz Chromiński—Kredytowa 8,
 Władysław Chrzanowski—Wspólna 50,
 Witold Chyrisz — Wspólna 63,
 Wacław Ciechowski—Marszałkowska 12,
 Julian Cohn—Szkolna 5,
 Leon Cohn—Królewska 29 a,
 Henryk Cukier — Królewska 35,
 Henryk Cylkow — Miodowa 7,
 Edward Czajkowski — Hoża 39,
 Bolesław Czaplicki — Małachowskiego 2,
 Tadeusz Czermiński — Wspólna 10.

Roman Dąbrowski — Hoża 68,
 Kazimierz Domański — Żórawia 47,
 Ludwik Domański — Kapucyńska 3,
 Władysław Dramiński — Kopernika 33,
 Wacław Dunin Goździkowski—Koszykowa 35,
 Teodor Duracz — Złota 65 a,
 Ignacy Dworzaczek—Żórawia 17,
 Adam Dziedzicki — Wilcza 31,
 Henryk Dziewulski—Trębacka 11.

Herman Eberhardt — Nowogrodzka 44,
 Jerzy Eborowicz — Marszałkowska 48,
 Maurycy Endelman—Elektoralna 4,
 Karol Epstein — Kopernika 16,
 Henryk Ettinger — Królewska 20,

Ludwik Ettinger — Moniuszki 3,
 Mieczysław Ettinger — Królewska 20,
 Salomon Ettinger—Królewska 27.

Cels-Kazimierz Fabiani — Plac Trzech Krzyży 18,
 Olech Federowicz—Wilcza 53,
 Klemens Felsenhardt-Skalski, — Foksal 17,
 Jan Fidler — Chmielna 26,
 Leon Figowski — Marszałkowska 129,
 Wojciech Fijałkowski — Wspólna 25,
 Adolf Finkelhaus — Kapucyńska 3,
 Waldemar Fischer — Kopernika 16,
 Daniel Flaum — Moniuszki 9,
 Samuel Frejman — Bagatela 19,
 Roman Fruchtman — Sienna 11,
 Jakób Fryling — Plac Warecki 4,
 Józef Fryling — Chmielna 35,
 Maurycy Fuks — Śliska 7,

Roman Gabriel — Hipoteczna 3,
 Jan Gadomski — Krucza 41,
 Władysław Gagatnicki — Kapucyńska 5,
 Henryk Gałczyński — Smolna 22,
 Tadeusz Gatecki — Hoża 25,
 Jakób Gamarnikow — Orla 13,
 Aleksander Huber Gancwol — Krakowskie-Przedmieście 6,
 Józef Gembski — Żórawia 18,
 Ryszard Gerlicz—Natolińska 6,
 Aleksander Goldberg—Wielka 23,
 Antoni Goldman-Paprocki — Marszałkowska 147,
 Fajwel Goldman—Nowogrodzka 41,
 Stanisław Andrzej Goldman—Zielna 50,
 Józef Goldman — Zielna 50,
 Stanisław Goldsztein — Kredytowa 3,
 Włodzimierz Grabowski—Chmielna 29,
 Natan Grodzinski — Elektoralna 5,
 Kazimierz Gronkiewicz—Bracka 10,
 Izidor Grundhand — Jerozolimska 37,
 Jan Grzymała-Łaszewski — Krucza 47.

Arnold Halpern—Sienna 20,
 Teodor Halpern — Nowolipie 3,
 Wiktor Halpern—Próżna 14,
 Kazimierz Hartman — Czackiego 8,
 Zygmunt Hertz-Łukański—Mokotowska 49,
 Jan Hejman — Aleje Jerozolimskie 63,
 Heronim Heyman — Niecała 14,
 Feliks Honowski — Nowogrodzka 6,
 Cezary Napoleon Hirsband—Hotel Europejski 380.

Witold Ilakowicz—Kredytowa 18.

Aleksander Jackowski—Żórawia 16,
 Adolf Jagowd — Bracka 6,
 Ignacy Jakubowicz—Hortensja 7,

Stanisław Janczewski — Żórawia 9,
Czesław Jankowski — Mokotowska 39,
Antoni Jastrzebski — Sto-Krzyska 20,
Władysław Jeleński — Wspólna 54,
Stanisław Jerzmanowski — Jerozolimska 21,
Aleksander John — Krakowskie-Przedmieście 89,
Antoni Jurkowski — Moniuszki 8.

Józef Kajzerstein — Plac Warecki 3,
Zygmunt Kalinowski — Wilcza 3,
Juljan Kaliski — Piękna 41,
Józef Kamiński — Foksal 16,
Teodor Kaniewski — Szopena 18,
Władysław Kaniewski — Wspólna 8,
Władysław Kasprzycki — Bracka 4,
Tadeusz Katelbach — Kapucyńska 13,
Bronisław Kerer — Złota 36,
Stanisław Kijenski — Krakowskie-Przedmieście 30,
Jakób Kirsztrot — Widok 10,
Ignacy Juljan Klimek — Kopernika 37,
Mikołaj Kłoczewski — Sto-Krzyska 44,
Antoni Józef Knoll — Żórawia 5,
Edward Koelichen — Wspólna 34,
Zygmunt Kokoszko — Wilcza 46,
Witosław Kolisko — Czackiego 19,
Henryk Kon — Królewska 25,
Leon Edward Kon — Widok 9,
Jan Kon — Książęca 6,
Konrad Kolszewski — Okólnik 11a,
Henryk Apolinary Karnecki — Plac Saski 5,
Czesław Konarek — Czackiego 10,
Henryk Konic — Kredytowa 5,
Bronisław Koral — Sienkiewicza 4,
Mikołaj Korenfeld — Czackiego 8,
Antoni Kornecki — Nowogrodzka 42,
Tadeusz Korsak — Trębacka 11,
Kazimierz Korwin-Piotrowski — Al. Ujazdowskie 30,
Jerzy Kostecki — Marszałkowska 66,
Apolinary Kostro — Foksal 18,
Konstanty Kossakowski — Służewska 5,
Jakób Kotter — Długa 20,
Marceli Kotkowski — Nowosenatorska 6,
Bronisław Kozanecki — Hoża 21,
Stanisław Kozłowski — Chmielna 27,
Stefan Kozłowski — Hoża 49,
Aleksander Kraushar — Czackiego 12,
Tadeusz Kraushar — Boduena 3,
Benedykt Kronenblech — Sto-Krzyska 37,
Aleksander Ferdynand Kroński — Moniuszki 2,
Dawid Kronstein — Królewska 23,
Stanisław Krzemieniewski — Emilji Plater 5,
Józef Kulwieć — Hoża 41,
Marek Kuratow — Trębacka 10,
Roman Kuratow — Trębacka 10,
Józef Kwiatkowski — Czysta 8,
Aleksander Kwiatkowski — Al. Ujazdowskie 32,

Edmund Landau — Przeskok 2,
Józef Izydor Lewenberg — Wilcza 29a,
Bronisław Lewin — Foksal 14,
Władysław Lewinson — Złota 37,
Herman Lewy — Moniuszki 8,
Marceli Lewy — Moniuszki 6,
Mieczysław Lewy — Nowo-Miodowa 3,
Józef Leon Lichtenbaum — Leszno 29,
Nikodem Likiert — Moniuszki 4,
Bronisław Lindau — Senatorska 7,
Edward Lindau — Nowo-Senatorska 4,
Mieczysław Lipmanowicz — Długa 9,
Maurycy Lipnicki — Miodowa 10,
Jakób Lissau — Chmielna 33,
Jakób Littauer — Natolińska 6,
Karol Litterer — Trębacka 4,
Roman Lichtenbaum — Leszno 29,
Rudolf Langrod — Miodowa 5,
Kazimierz Lipiec — Sienna 29.

Roman Łabęcki — Smolna 40,
Mieczysław Łabęcki — Wilcza 11,
Emiljan Łagodziński — Hortensja 3,
Józef Łazarowicz — Żórawia 11,
Wacław Łypacewicz — Nowo-Senatorska 12.

Antoni Maciejko — Chmielna 10,
Antoni Macierakowski — Hoża 41,
Władysław Maisterek — Zielna 3,
Filip Maj — Hoża 72,
Wacław Makowski — Widok 16,
Teofil Makulski — Warecka 12,
Bernard Maliniak — Sto-Krzyska 28,
Stefan Maltz — Bracka 23,
Karol Mandel — Graniczna 14,
Czesław Matecki — Wspólna 38,
Ludwik Marczewski — Miodowa 8,
Aleksander Margolis — Ogrodowa 4,
Jan Mazurkiewicz — Jerozolimska 61,
Czesław Mejro — Piękna 3,
Konrad Meklemburg — Chmielna 56,
Juljan Mikulski — Służewska 5,
Józef Milewski — Szopena 12,
Stanisław Miłodrowski — Elektoralna 11,
Jan Hubert Mitkiewicz — Chłodna 24,
Władysław Molicki — Piękna 41,
Henryk Roman Mondstein — Szeroka 5,
Ludwik Morgenstern — Królewska 18,
Maksymiljan Mosin — Marszałkowska 125,
Władysław Moszkowski — Moniuszki 2,
• Adolf Muszkat — Orła 2,
Leonard Mutermilch — Moniuszki 11.

Adam Nagórski — Wielka 17,
Zygmunt Nagórski — Wspólna 15,
Zygmunt Nasberg — Elektoralna 51,

Aleksander Neuman — Czackiego 1,
 Jakób Neumark — Królewska 23,
 Jan Tadeusz Neumark — Grójecka 9,
 Jan Niewiarowski — Złota 39,
 Adolf Nisenson — Wspólna 7,
 Władysław Niżyński — Szkolna 1,
 Michał Wiktor Nowacki — Śliska 24,
 Jan Nowicki — Marszałkowska 95,
 Zdzisław Nowicki — Czackiego 2,
 Jan Nowodworski — Smolna 32,
 Leon Nowodworski — Długa 28,

Mirosław Obiezierski — Miodowa 15,
 Kazimierz Olszowski — Warecka 11,
 Cezar Okołów — Żórawia 20,
 Bernard Oppenheim — Czackiego 12,
 Stanisław Orłowski — Trębacka 9,
 Antoni Osuchowski — Senatorska 8.

Stanisław Paciorkowski — Hortensja 1,
 Feliks Papiiecki — Piękna 16 b,
 Lucjan Leon Parzyński — Żórawia 24 a,
 Franciszek Paschalski — Smolna 32,
 Kazimierz Paszkowicz — Kredytowa 4,
 Marjan Pawłowski — Składowa 4,
 Wacław Peptowski — Kapucyńska 5,
 Kazimierz Perkahl-Perkowski — Żórawia 4,
 Bronisław Perl — Kredytowa 4,
 Ludwik Perl — Senatorska 6,
 Karol Pękosławski — Krucza 9,
 Wacław Pęski — Kopernika 18,
 Władysław Piechowski — Złota 7/9,
 Antoni Pilecki — Wielka 33,
 Stefan Piłsudski — Jerozolimka 71,
 Norbert Pinkus — Sienkiewicza 3,
 Stanisław Plocer — Kószykowa 17,
 Konstanty Podolski — Wielka 13,
 Kazimierz Pohl — Szpitalna 5,
 Stanisław Polak — Marszałkowska 72,
 Stanisław Polakiewicz — Smolna 15,
 Józef Polikier — Nowogrodzka 43,
 Izydor Witold Pomper — Nowo-Senatorska 18,
 Cezary Ponikowski — Krakowskie-Przedmieście 7,
 Zygmunt Poraziński — Hoża 40,
 Maksymiljan Poznański — Ś-to Krzyska 15,
 Czesław Poznański — Ś-to Krzyska 15,
 Roman Poznański — Mazowiecka 4,
 Stanisław Kazimierz Poznański — Królewska 23,
 Witold Pronaszko — Długa 25,
 Stanisław Próchnik — Krucza 47,
 Walerjan Przedpełski — Wiejska 11,

Józef Rajchman — Senatorska 10,
 Wacław Rauszer — Wilcza 61,
 Wacław Rembertowicz — Smolna 38,

Ludwik Ręczlerski — Chmielna 58,
 Stanisław Rodkiewicz — Kopernika 11,
 Konrad Stefan Rogóyski — Bracka 23,
 Stanisław Roliński — Piękna 50,
 Józef Rosenberg — Królewska 39,
 Julian Rotlewi — Prózna 7,
 Bolesław Rotwand — Kredytowa 3,
 Leon Alojzy Rotwand — Ś-to Krzyska 17,
 Józef Rozenfeld — Niecała 3,
 Bronisław Rozenman — Bracka 12,
 Filip Rosental — Mazowiecka 11,
 Bolesław Rozenstadt — Chłodna 4,
 Tadeusz Róbin — Trębacka 3,
 Stanisław Rundo — Smolna 40,
 Gustaw Rüdiger — Mazowiecka 8,
 Władysław Ludwik Rytel — Długa 29,
 Kazimierz Rzepecki — Czackiego 8,

Mikołaj Sandler — Przejazd 1,
 Józef Sarapata — Hipoteczna 3,
 Mirosław Sawicki — Polna 64,
 Jan Schupp — Mokotowska 63,
 Salomon Seidenman — Jerozolimka 37,
 Michał Siemiradzki — Jana Matejki 8,
 Mikołaj Silberstein — Marszałkowska 129,
 Jan Skurzyński — Ś-to Krzyska 28,
 Zenon Śleszyński — Chmielna 2,
 Józef Śliwowski — Wązka 1,
 Władysław Śliwowski — Sosnowa 9,
 Bronisław Sobolewski — Boduena 1,
 Jan Opat Sokołowski — Natolińska 3,
 Zygmunt Sokołowski — Mazowiecka 2,
 Mieczysław Stambułka — Orla 2,
 Aleksander Stawski — Senatorska 36,
 Aleksander Stelągowski — Szopena 6,
 Kazimierz Sterling — Smolna 11,
 Aleksander Strachowicz — Czysta 4,
 Adolf Suligowski — Zielna 13,
 Kazimierz Świeszewski — Wspólna 16,
 Leopold Świderski — Kapucyńska 3,
 Julian Józef Szadkowski — Nowogrodzka 48,
 Stanisław Szapiro — Zielna 31,
 Władysław Szatensztejn — Solna 4,
 Stanisław Szczepański — Marszałkowska 119,
 Feliks Szenwic — Nowogrodzka 40,
 Bernard Szkop — Marszałkowska 113,
 Józef Szląskowski — Traugutta 3,
 Józef Sztayner — Krakowskie-Przedmieście 30,
 Wacław Szumański — Nowy-Swiat 15,
 Seweryn Strzałkowski — Instytutowa 3,
 Bronisław Szpotański — Nowogrodzka 7,
 Eugenjusz Smiarowski — Smolna 14,

Leonard Tallen-Wilczewski — Traugutta 6,
 Jan Tatarkiewicz — Wiejska 17,
 Adam Taubwurcel — Szkolna 5,

Marjan Tomasini — Piękna 16 b,
Tadeusz Tomaszewski — Hoża 23,
Wacław Trejdosiwicz — Nowogrodzka 39,
Zygmunt Tykociner — Królewska 29,
Antoni Tyszyński — Żorawia 40,

Jan Urbanowski — Daniłowiczowska 10,

Ludwik Wacowski — Ś-to Jerska 12,
Karol Walc — Miodowa 12,
Emil Waydel — Miodowa 3,
Mendel vel Michał Weintraub — Elektoralna 32,
Stanisław Wilczyński — Matejki 8,
Seweryn Winnicki — Zielna 5,
Wilhelm Winterok — Chmielna 43,
Stanisław Wiśniewski — Wspólna 47 a,
Józef Wittenberg — Zgoda 8,
Antoni Wolski — Elektoralna 45,
Stefan Wójcicki — Hortensja 1,
Henryk Wyczałkowski — Piwna 5,
Juljan Wysocki — Piękna 31,

Gustaw Zabłocki — Piękna 32,
Wacław Zaczyński — Złota 14,
Feliks Zadrowski — Jerozolimska 37,
Piotr Witold Zalewski — Nowogrodzka 36,
Ewaryst Zaczyński — Wspólna 63 a,
Jakób Zalszupin — Elektoralna 34,
Bolesław Zawadzki — Nowogrodzka 2,
Marjan Zbrowski — Królewska 6,
Bronisław Zdanowicz — Leszczyńska 5,
Stanisław Zieliński — Nowogrodzka 46,
Stefan Zlasnowski — Nowogrodzka 10,
Adam Zylberlast — Sienna 9,

Aleksander Żakowski — Piękna 32,
Leopold Żaryn — Hoża 64,
Kazimierz Żołędziowski — Wilcza 32,
Wacław Żółtowski — Wspólna 51,
Edward Życki — Sienkiewicza 1.

Adwokaci zamieszkali na prowincji.

Henryk Abramowicz — Łódź, Cegielniana 47,
Maurycy Askanaus — Łódź, Cegielniana 7.

Stefan Baliński — Płock,
Leon Bock — Włocławek,
Janusz Borowski — Sosnowiec,
Jerzy Boruński — Łódź, Pasaż Majera 6,
Henryk Busz — Łódź, Piotrkowska 70.

Aleksy Chrzanowski — Siedlce,
Franciszek Ciechański — Łowicz,
Kazimierz Czapski — Kalisz,

Bronisław Czernic — Łęczyca,
Henryk Czerniewski — Białystok,
Teodor Czerwiński — Łomża.

Stanisław Dobranicki — Łódź, Cegielniana 79,
Wacław Dobrzyński — Białystok,
Czesław Dramiński — Mława,
Andrzej Dyżewski — Siedlce.

Piotr Engelhardt — Kalisz.

Henryk Fejnstein — Sosnowiec,
Edward Filipkowski — Łódź, Konstytucyjna 19,
Benedykt Forelle — Będzin,
Dionizy Friedman — Łódź, Piotrkowska 47.
Alfred Fryde — Łódź, Piotrkowska 83.

Stanisław Gawroński — Częstochowa,
Marcin Ginsberg — Zawiercie,
Jan Glikson — Częstochowa,
Jan Gólkontt — Łódź, Dzielna 16,
Jan Gostomski — Włocławek.

Bolesław Hanusowski — Łomża.

Władysław Iwanowski — Kalisz.

Stanisław Janowicz — Kalisz,
Bolesław Jasiński — Łódź, Piotrkowska 88,
Kazimierz Jasiński — Sosnowiec,
Zygmunt Jaźwiński — Kalisz,
Wiktor Jędrzejewski — Sosnowiec,
Stanisław Jurkowski — Łódź, Zawadzka 9.

Ryszard Kijewski — Łódź, Piotrkowska 49,
Stefan Kobyliński — Łódź, Dzielna 28,
Maurycy Kon — Łódź, Sienkiewicza 4,
Piotr Kon — Łódź, Przejazd 6,
Józef Konczyński — Biała-Podlaska,
Stanisław Koszutski — Mława,
Marek Zygmunt Kozielski — Płock,
Telesfor Kożuchowski — Kalisz,
Zygmunt Krasnodębski — Łomża,
Józef Królikowski — Kalisz,
Jan Kulczycki — Łowicz.

Józef Lachmanowicz — Łódź, Średnia 21,
Jan Lachowicz — Łomża,
Józef Bolesław Lange — Łódź, Sienkiewicza 31,
Tadeusz Lewański — Garwolin,
Jakób Lewy — Łódź, Ewangelicka 5.

Józef Łaski — Łódź, Południowa 20.

Jan Maciejowski — Biała-Podlaska,
Stanisław Stefan Makow — Łódź, Piotrkowska 85,

Ludwik Mamrot — Kalisz,
 Edmund Mejerson — Łódź, Cegielniana 70,
 Ludwik Meźnicki — Częstochowa,
 Wacław Michałowski — Biała-Podlaska,
 Adam Mieczkowski — Łomża,
 Wojciech Missala — Łódź, Zachodnia 41,
 Henryk Modrzejewski — Łowicz,
 Stanisław Moździński — Biała-Podlaska.

Adolf Neumark — Łódź, Cegielniana 36.

Rudolf Oberfeld — Płock,
 Dawid Hipolit Oderfeld — Częstochowa,
 Ryszard Offmański — Skierniewice,
 Władysław Olszyński — Białystok.

Jarosław Pełka — Łódź, Aleja Kościuszki 3.
 Aleksander Piątkowski — Kalisz,
 Józef Pilitowski — Płock,
 Rudolf Planer — Łódź, Cegielniana 52,

Józef Radwan — Kalisz,
 Aleksander Rotblat — Kalisz,
 Paweł Rozental — Łódź, Piotrkowska 40,
 Kazimierz Ryntfleisz — Łomża.

Adam Słomiński — Łódź, Piotrkowska 49,
 Tomasz Stożkowski — Łódź, Dzielna 16,
 Zygmunt Strzyżewski — Kalisz,
 Jan Stypułkowski — Łódź, Przejazd 6,
 Wacław Szancer — Garwolin,
 Saturnin Marjan Szmidt — Pułtusk, z. Warszawska,
 Józef Szymański — Kalisz,
 Władysław Ślaski — Siedlce.

Wacław Topoliński — Ostrów, z. Łomżyńska.

Jan Urbański — Włocławek.

Alfred Vogel — Łódź, Widzewska 11.

Samuel Wajntraub — Częstochowa,
 Feliks Wąsowski — Kutno,
 Grzegorz Józef Wierzbicki — Mława,
 Karol Jan Więckowski — Łódź, Konstytucyjna 17,
 Aleksander Wilczyński — Siedlce,
 Kazimierz Winnicki — Łomża,
 Ludwik Wołodkiewicz — Łomża,
 Karol Wyganowski — Kalisz,
 Włodzimierz Wyganowski — Łódź, Andrzeja 3.

Aleksander Zardecki — Kalisz,
 Rajmund Zawadzki — Częstochowa.

Antoni Żelazowski — Łódź, Sienkiewicza 21,
 Ryszard Żółtowski — Płock.

Aplikanci adwokaccy.

Henryk vel Aron Hirs **Aronson** — Warszawa, Czackiego 14.

Feliks **Badian** — Warszawa, Nalewki 8,
 Wacław **Bitner** — Warszawa, Kopernika 24,
 Bolesław **Bramson** — Warszawa, Wilcza 29,
 Aron **Braudo** — Warszawa, Dzielna 9,
 Piotr **Brzosko** — Warszawa, Chmielna 60.

Władysław **Chyliński** — Warszawa, Wielka 52,
 Szyja vel Seweryn **Cwilling** — Łódź, Dzielna 28.

Aleksander **Dachling** — Łódź, Skwerowa 1.

Henryk (Chaim) **Finkelkraut** — Warszawa, Solna 6.

Janusz **Głowczewski** — Warszawa, Matejki 10,
 Leon **Goldring** — Łódź, Piotrkowska 17,
 Bronisław **Gruszkiewicz** — Warszawa, Al. Ujazdowskie 32.

Seweryn **Held** — Warszawa, Al. Jerozolimskie 39,
 Jerzy **Heryng** — Mława, Działdowska 7,
 Hersz **Hochgemein** — Warszawa, Nowowiejska 11.

Antoni **Kon** — Sosnowiec, Staro-Sosnowiecka 16,
 Jan **Koral** — Warszawa, Koszykowa 39,
 Bolesław **Krakowski** — Warszawa, Al. Jerozolimskie 57,
 Jerzy **Dołęga Kowalewski** — Warszawa, Miodowa 12.

Władysław **Landsberg** — Tomaszów,
 Kazimierz **Lipiec** — Warszawa, Sienna 29,
 Marek **Lipszyc** — Łódź, Piotrkowska 77.

Marjan **Łaguna** — Warszawa, Zielna 6.

Bolesław **Machnicki** — Warszawa, Nowowiejska 20,
 Artur vel Aron **Margulies** — Warszawa, Ciepła 4,
 Albin **Mioduski** — Góra Kalwarja.

Władysław **Proniewicz** — Warszawa, Wilcza 32.

Jerzy **Rotwand** — Warszawa, Kredytowa 3,
 Stefan **Ryfiński** — Warszawa, Hortensja 6,
 Maksymilian **Rozental** — Warszawa, Graniczna 16.

Mejer Eljasz **Silberblatt** — Warszawa, Fredry 10,
 Jan **Stefański** — Warszawa, Służewska 5,
 Alfred **Szwarc** — Warszawa, Zielna 12,
 Jakób **Szwajcer** — Łódź.

Leopold **Wertheim** — Skierniewice.

Bernard **Zundelewicz** — Warszawa, Elektoralna 13.

L I S T A

adwokatów i aplikantów adwokackich okręgu sądu apelacyjnego
w Lublinie.

I. Okrąg sądu okręgowego w Lublinie.

A D W O K A C I.

Antoni Czarnowski	miejsce zamieszkania	Lublin;
Stanisław Eustachiewicz	miejsce zamieszkania	Lublin;
Stefan Głuchowski	"	"
Bronisław Gołemberski	"	"
Stefan Grymiński	"	"
Jan Janiszewski	"	"
Marjan Jarosławski	"	"
Stanisław Kuczyński	"	"
Edward Majewski	"	Janów;
Zdzisław Piasecki	"	Lublin;
Jan Puchniarski	"	"
Józef Szymowski	"	"
Bolesław Tor	"	"
Jan Turczynowicz	"	"
Bolesław (Ber) Warman	"	"
Leon Węgierow	"	"
Bronisław Wielobycki	"	Krasnystaw.
Aleksander Wyszynski	"	Lublin;
Roman Zaremba	"	"
Jan Zdzienicki	"	"
Antoni Xiężopolski	"	"

A P L I K A N C I A D W O K A C C Y.

Henryk Cygelman	miejsce zamieszkania	Lublin;
Chaskiel Jakób Goldberg	"	"
Jerzy vel Uszer Lewinson	"	"
Kielman Kleinman	"	"

II. Okrąg sądu okręgowego w Radomiu.

A D W O K A C I.

Tadeusz Bielski	miejsce zamieszkania	Radom;
Józef Dobrzański	"	"
Marjan Endelman	"	"
Ludwik Golczewski	"	"
Bronisław Hassenbein	"	"
Szymon Müller	"	"
Gustaw Poraski	"	Ostrowiec;
Bolesław Przyłęcki	"	Radom;
Tadeusz Przyłęcki	"	"

Gustaw Słupnicki	miejsce zamieszkania	Radom;
Karol Staniszewski	"	"
Bronisław Staniszewski	"	"
Edward Święcicki	"	Opoczno;
Roman Szczawiński	"	Radom;
Lucjan Szwacki	"	"
Tadeusz Wędrychowski	"	"
Kazimierz Wereszczyński	miejsce zamieszkania	Radom;
Jan Wigura	"	"
Stanisław Włodarski	"	Sandomierz;
Antoni Zarzycki	"	Radom;

A P L I K A N C I A D W O K A C C Y.

Chaim Stiller	miejsce zamieszkania	Końskie;
Aleksander Rozenfarb	"	Radom.

III. Okrąg sądu okręgowego w Kielcach.

A D W O K A C I.

Roman Cichowski	miejsce zamieszkania	Kielce;
Jerzy Cybulski	"	"
Stefan Dobrzański	"	"
Józef Dunin	"	"
Ludwik Grün	"	"
Markan Grzegorzewski	"	"
Wiktor Franciszek Gutkowski	"	"
Gabrjel Hassenbein	"	"
Wiktor Jaroński	"	"
Bolesław Jasiński	"	Olkusz;
Bolesław Kołtoński	"	Kielce;
Włodzimierz Kubecki	"	"
Eugenjusz Nawrocki	"	"
Zygmunt Niesiołowski	"	"
Franciszek Pędowski	"	"
Walery Rogujski	"	"
Antoni Wieczorkowski	"	Miechów.

IV. Okrąg sądu okręgowego w Piotrkowie.

A D W O K A C I.

Mieczysław Chądzyński	miejsce zamieszkania	Piotrków;
Stanisław Bilberstejn	"	"
Dobrosław Klejna	"	"
Jan Kobos	"	"
Józef Kon	"	"
Kwieciński	"	"
Aleksander Landsberg	"	"
Moszek-Fiszel (Maurycy) Lewit	"	"
Roman Morgulec	"	Dąbrowa;

Wincenty Mrowiński	miejsce zamieszkania Piotrków;
Bolesław Nowicki	" " "
Adam Pajewski	" " "
Roman Pruszyński	" " "
Czesław Różycki	" " "
Edward Rudnicki	" " "
Bronisław Więckowski	" " Radomsk;
Apolinary Zaremba	" " Piotrków.

V. Okrąg sądu okręgowego w Zamościu.

Wacław Bajkowski	miejsce zamieszkania Zamość Lubelski;
Tomasz Czernicki	" " "
Piotr Eydział Zubowicz	" " "
Henryk Rosiński	" " "
Zygmunt Wusatowski	" " "